

ΣΤΕ 268/2019 [ΝΟΜΙΜΕΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΕΣ ΠΡΑΞΕΙΣ ΑΔΕΙΟΔΟΤΗΣΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ]

Περίληψη

- Επί προκλήσεως ρύπανσης ή υποβάθμισης του περιβάλλοντος, ανεξαρτήτως της αυτοτελούς υποχρέωσης της Κεντρικής Διοίκησης για τη λήψη κατάλληλων μέτρων, τόσο η Κεντρική Διοίκηση όσο και η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση [ήδη η Περιφέρεια], οφείλουν, αν συντρέχουν και οι λοιπές νόμιμες προϋποθέσεις, να επιβάλουν αντίστοιχη κύρωση. Το είδος της επιβαλλόμενης κύρωσης ανήκει κατ' αρχήν στη διακριτική ευχέρεια της Διοίκησης, υπό τους όρους και προϋποθέσεις του άρθρου 30 του ν. 1650/1986 ή του άρθρου 29 του ν. 3982/2011, συνδέεται δε με τη φύση και την έκταση της προκαλούμενης ρύπανσης ή υποβάθμισης του περιβάλλοντος και τη δυνατότητα αποτροπής τους. Σε περίπτωση όμως έντονης υποβάθμισης ή καθ' υποτροπή πρόκλησης ρύπανσης ή αν επιχείρηση, που δραστηριοποιείται στην περιοχή και προκαλεί οχλήσεις στο περιβάλλον, παραλείπει να συμμορφωθεί προς τα υποδεικνυόμενα μέτρα, ως και όταν η λήψη αποτελεσματικών μέτρων είναι ανέφικτη, τότε δεν αρκεί η επιβολή αλληπάλληλων προστίμων, αλλά προβλέπεται κατά νόμο η διακοπή της βλαπτικής για το περιβάλλον δραστηριότητας.

Το μέτρο της οριστικής διακοπής της λειτουργίας επιχείρησης ή δραστηριότητας, η οποία προκαλεί ρύπανση ή υποβάθμιση εν γένει του περιβάλλοντος, επιβάλλεται όταν το ηπιότερο μέτρο της προσωρινής διακοπής κρίνεται ατελέσφορο, είτε διότι η επιχείρηση παραλείπει να συμμορφωθεί προς τα υποδεικνυόμενα μέτρα, είτε διότι άλλα μέτρα πλην της οριστικής διακοπής θεωρούνται, εν όψει του συνόλου των συνθηκών, ως μη αποτελεσματικά για την προστασία του περιβάλλοντος ή της δημόσιας υγείας και της ασφάλειας των εργαζομένων και περιοίκων.

Κατά την εκτίμηση της Διοίκησης στην προκειμένη περίπτωση δεν συνέτρεχαν οι κατά το νόμο προϋποθέσεις, δηλαδή κίνδυνος ρύπανσης ή υποβάθμισης του φυσικού περιβάλλοντος ή κίνδυνος για τη δημόσια υγεία που δεν μπορεί να αποτραπεί με τη λήψη κατάλληλων και αποτελεσματικών μέτρων ή άρνηση, ή και αδυναμία, της παρεμβαίνουσας για τη συμμόρφωσή της προς τους ισχύοντες περιβαλλοντικούς όρους, για τη συνδρομή περιπτώσεως υποχρέωσης της Διοίκησης να επιβάλει τη βαρύτερη κύρωση της οριστικής διακοπής λειτουργίας της μονάδας και την ανάκληση της άδειας λειτουργίας. Δεν κλονίζουν δε τη νομιμότητα και την επάρκεια της αιτιολογίας της προσβαλλομένης πράξης τα προσκομισθέντα από την αιτούσα στοιχεία (εκθέσεις ελέγχου, πράξεις επιβολής κυρώσεων, καθώς και τα μεταγενέστερα της προσβαλλομένης έγγραφα).

Η προσβαλλόμενη πράξη, με την οποία χορηγήθηκε άδεια λειτουργίας για την

επίμαχη μονάδα της παρεμβαίνουσας, είναι νομίμως και επαρκώς αιτιολογημένη, ο δε λόγος ακυρώσεως περί πλημμελούς αιτιολογίας της πράξης αυτής είναι απορριπτέος ως αβάσιμος. Περαιτέρω, δοθέντος ότι η αρμόδια υπηρεσία της Περιφέρειας Στερεάς Ελλάδος διενήργησε ελέγχους, προκειμένου να διασφαλίσει την τήρηση των περιβαλλοντικών όρων και τη συμμόρφωση της παρεμβαίνουσας προς αυτούς, μόνον το γεγονός ότι η παρεμβαίνουσα είχε τεθεί σε καθεστώς περιβαλλοντικής ευθύνης, προκειμένου να εξεταστεί η λήψη μέτρων για την πλήρη αποκατάσταση του εδάφους στο γήπεδο της μονάδας, ή το γεγονός ότι δεν ολοκληρώθηκε η διαδικασία επιβολής κυρώσεων για ορισμένες παραβάσεις, δεν καθιστούσε μη νόμιμη ή αναιτιολόγητη την πράξη χορήγησης άδειας λειτουργίας, η οποία, δυνάμει των ειδικών όρων που επιβλήθηκαν στην παρεμβαίνουσα, αποσκοπούσε στην αποτροπή της ρύπανσης του εδάφους, οι δε περί του αντιθέτου λόγοι ακυρώσεως και οι συναφείς με αυτούς ισχυρισμοί είναι απορριπτέοι.

Ο λόγος ακυρώσεως, με τον οποίο αμφισβητείται η νομιμότητα της προσβαλλομένης άδειας λειτουργίας ως προς τη δυνατότητα συνέχισης της χρήσης της βιομηχανικής μονάδας της παρεμβαίνουσας, είναι απορριπτέος ως αβάσιμος, διότι με τις προβλέψεις, τις κατευθύνσεις και τις ρυθμίσεις των σχεδίων χωροταξικού και πολεοδομικού σχεδιασμού παρέχεται η δυνατότητα συνέχισης της επίδικης χρήσης στο υφιστάμενο γήπεδο.

Πρόεδρος: Αθ. Ράντος

Εισηγητής: Δ. Βασιλειάδης

Βασικές σκέψεις

2. Επειδή, με την αίτηση αυτή, όπως συμπληρώνεται με δικόγραφο προσθέτων λόγων ακυρώσεως, ζητείται η ακύρωση: α) της 2884/25.7.2016 απόφασης της Αντιπεριφερειάρχου Π.Ε. Βοιωτίας, με την οποία χορηγήθηκε στην εταιρεία «Ι. Μ... - Γ. Π..., Μ... ΑΒΕΕ», άδεια λειτουργίας αορίστου διάρκειας «(επανεκδοση μετά από επέκταση και έγκριση σχεδιαγραμμάτων)» για τη βιομηχανία ανακύκλωσης συσσωρευτών και παραγωγής προϊόντων κυνηγίου και ανακυκλωμένου πλαστικού, που λειτουργεί στη θέση «Χαραϊντίσι» στο 69ο χλμ. της παλαιάς Ε.Ο. Αθηνών-Θηβών, β) της 101004/16.6.2016 απόφασης της Γενικής Διευθύντριας Περιβαλλοντικής Πολιτικής του ΥΠΕΝ, με την οποία τροποποιήθηκε η 163270/25.8.2014 απόφαση έγκρισης περιβαλλοντικών όρων (ΑΕΠΟ) της ανωτέρω βιομηχανίας, ως προς τη συχνότητα μετρήσεων εκπομπών μολύβδου και γ) της 37299/14.9.2016 πράξης του Αναπληρωτή Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Περιβαλλοντικής Αδειοδότησης (ΔΙΠΑ) του ΥΠΕΝ, με την οποία δεν έγινε δεκτή «αναφορά - αίτηση θεραπείας» της

- αιτούσας κατά της β΄ προσβαλλομένης και όρου της ΑΕΠΟ.
3. Επειδή, η κρινόμενη αίτηση, με το προεκτεθέν αντικείμενο, υπάγεται στην ακυρωτική αρμοδιότητα του Ε΄ Τμήματος του Συμβουλίου της Επικρατείας, κατ' άρθρο 5 παρ. 1 περ. στ΄ του π.δ. 361/2001 (Α΄ 244) [πρβλ. ΣτΕ 853/2016, 2252/2015, 1093/2015, 804/2014 κ.ά.].
 4. Επειδή, με έννομο συμφέρον και εν γένει παραδεκτώς παρεμβαίνει στη δίκη, για τη διατήρηση της ισχύος των προσβαλλόμενων πράξεων, η Α.Ε. «Ι. Μ... - Γ. Π... ΑΒΕΕ» («Μ... ΑΒΕΕ»).
 5. Επειδή, με την 101004/16.6.2016 απόφαση (β΄ προσβ/νη) τροποποιήθηκε η 163270/25.8.2014 ΑΕΠΟ, με αντικατάσταση του πίνακα 4.7.2 (ατμοσφαιρικές εκπομπές από την περιστροφική κάμινο) του Κεφ. Β΄, μόνον ως προς τη συχνότητα μετρήσεων εκπομπών μολύβδου. Το γεγονός δε ότι στον αντικατασταθέντα πίνακα 4.7.2 επαναλαμβάνονται και οι λοιποί όροι, μεταξύ των οποίων και ο όρος για τις εκπομπές σκόνης, δεν καθιστά τους όρους αυτούς περιεχόμενο της 101004/16.6.2016 απόφασης. Συνεπώς, η 37299/14.9.2016 πράξη (γ΄ προσβ/νη) έχει πληροφοριακό χαρακτήρα ως προς το σκέλος της παρ. 3, με το οποίο ενημερώθηκε η αιτούσα για την άποψη της Διοίκησης ως προς τον χρόνο εφαρμογής των συμπερασμάτων των Βέλτιστων Διαθέσιμων Τεχνικών (ΒΔΤ) για τα όρια των εκπομπών σκόνης, ήτοι για ζήτημα το οποίο δεν ρυθμίστηκε με την 101004/16.6.2016 απόφαση, αλλά είχε καθοριστεί με την 163270/25.8.2014 ΑΕΠΟ. Επομένως, η παρ. 3 της 37299/14.9.2016 πράξης στερείται εκτελεστότητας, όπως ορθώς υποστηρίζει και το Δημόσιο με το υπόμνημά του, η κρινόμενη δε αίτηση, καθ' ο μέρος πλήττει και το σκέλος αυτό της πράξης, είναι απορριπτέα ως απαράδεκτη.
 6. Επειδή, η αυτή ως άνω 37299/14.9.2016 πράξη (γ΄ προσβ/νη), με την οποία, όπως προκύπτει από το περιεχόμενό της (παρ. 1 και 2), ο Αναπληρωτής Διευθυντής της ΔΙΠΑ/ΥΠΕΝ εξέτασε «αναφορά-αίτηση θεραπείας» της αιτούσας και μετά από νέα έρευνα της υπόθεσης αρνήθηκε να κινήσει τη διαδικασία ανάκλησης ή τροποποίησης της 101004/16.6.2016 απόφασης (β΄ προσβ/νης), έχει εκτελεστό χαρακτήρα και παραδεκτώς προσβάλλεται κατά το μέρος αυτό.
 7. Επειδή, οι δύο πρώτες προσβαλλόμενες πράξεις καθώς και η γ΄ προσβαλλόμενη, καθ' ο μέρος πλήσσει παραδεκτώς από την άποψη της εκτελεστότητας, είναι συναφείς και παραδεκτώς προσβάλλονται με το αυτό δικόγραφο (πρβλ. ΣτΕ 2319/2002 7μ., 907/2017 κ.ά.).
 8. Επειδή, η αιτούσα εταιρεία, η οποία φέρεται έχουσα αντικείμενο εργασιών ομοειδές με εκείνο της παρεμβαίνουσας, δραστηριοποιούμενη σε όλη την επικράτεια και την αλλοδαπή, και προβάλλουσα ότι, συνεπεία της χορηγηθείσης άδειας λειτουργίας, της τροποποίησης περιβαλλοντικού όρου, αλλά και παραβάσεων της νομοθεσίας, η παρεμβαίνουσα θα ασκεί, κατά παράβαση των όρων του υγιούς ανταγωνισμού, τη δραστηριότητά της υπό ευνοϊκότερες συνθήκες εν σχέσει προς τις λοιπές, περιορισμένες στον αριθμό,

- ομοειδείς επιχειρήσεις, με έννομο συμφέρον ασκεί την κρινόμενη αίτηση, οι δε περί του αντιθέτου ισχυρισμοί της παρεμβαίνουσας και της Περιφέρειας Στερεάς Ελλάδος είναι απορριπτέοι (πρβλ. ΣτΕ 2167/1995, 384/1999, 396/2006, 3754/2015, 1411/2016, 144/2017, 145/2017 κ.ά.).
9. Επειδή, οι προσβαλλόμενες πράξεις εκδόθηκαν στις 25.7.2016 (η α'), στις 16.6.2016 (η β'), και στις 14.9.2016 (η γ'). Από τα στοιχεία του φακέλου δεν προκύπτει γνώση της β' πράξης από την αιτούσα πριν από την ημερομηνία (19.7.2016) που φέρει η ασκηθείσα κατ'αυτής «αναφορά-αίτηση θεραπείας». Συνεπώς, με δεδομένο ότι η προθεσμία της αιτήσεως ακυρώσεως αναστέλλεται κατά τη διάρκεια των δικαστικών διακοπών (1.7-15.9), η κρινόμενη αίτηση εμπροθέσμως ασκήθηκε, στις 4.11.2016, κατά των προσβαλλόμενων πράξεων.
10. Επειδή, στο άρθρο 227 του ν. 3852/2010 (Α' 87) ορίζεται ότι «1. α. Οποιοσδήποτε έχει έννομο συμφέρον μπορεί να προσβάλει τις αποφάσεις των συλλογικών ή μονομελών οργάνων των δήμων, των περιφερειών, ... μέσα σε προθεσμία δεκαπέντε (15) ημερών από τη δημοσίευση της απόφασης ή την ανάρτησή της στο διαδίκτυο ή από την κοινοποίησή της ή αφότου έλαβε γνώση αυτής [...] 2. Ο Ελεγκτής Νομιμότητας αποφαινεται επί της προσφυγής μέσα σε αποκλειστική προθεσμία δύο (2) μηνών από την υποβολή της. Αν παρέλθει η ανωτέρω προθεσμία χωρίς να εκδοθεί απόφαση θεωρείται ότι η προσφυγή έχει σιωπηρώς απορριφθεί. 3. Η άσκηση της ειδικής διοικητικής προσφυγής αποτελεί προϋπόθεση για την άσκηση ενδίκων βοηθημάτων ενώπιον των αρμόδιων δικαστηρίων ...» και στο άρθρο 238 ότι «1. Μέχρι την έναρξη λειτουργίας της Αυτοτελούς Υπηρεσίας Εποπτείας Ο.Τ.Α. ο έλεγχος νομιμότητας των πράξεων κατά τα άρθρα 225, 226 και 227 του παρόντος ασκείται από τον Γενικό Γραμματέα της οικείας Αποκεντρωμένης Διοίκησης και τις Ειδικές Επιτροπές του άρθρου 152 του Κ.Δ.Κ. ... καθώς και [από] τις Επιτροπές Ελέγχου των Πράξεων του άρθρου 68 του Κώδικα Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης (π.δ. 30/1996) [...] 4. Μέχρι την έναρξη λειτουργίας της Αυτοτελούς Υπηρεσίας Εποπτείας Ο.Τ.Α. δεν εφαρμόζεται η παράγραφος 3 του άρθρου 227 του παρόντος». Όπως έχει κριθεί, καθ'ερμηνεία των ανωτέρω διατάξεων, η προσφυγή του άρθρου 227 του ν. 3852/2010 ενώπιον του Γενικού Γραμματέα της οικείας Αποκεντρωμένης Διοίκησης δεν έχει ενδικοφανή χαρακτήρα, αλλά αποτελεί προσφυγή νομιμότητας και, ως εκ τούτου, η άσκησή της απόκειται στη διάκριση του ενδιαφερομένου, ο οποίος δεν υποχρεούται να προβεί στην υποβολή της πριν από την άσκηση της σχετικής αίτησης ακυρώσεως (πρβλ. ΣτΕ 1714/2016). Συνεπώς, ο ισχυρισμός της παρεμβαίνουσας, κατά τον οποίο η αίτηση ακυρώσεως απαραδέκτως πλήττει την α' προσβαλλόμενη (άδεια λειτουργίας), διότι κατ'αυτής δεν ασκήθηκε προηγουμένως η προβλεπόμενη στο ανωτέρω άρθρο 227 ειδική διοικητική προσφυγή, είναι αβάσιμος και πρέπει να απορριφθεί.
11. Επειδή, στο άρθρο 30 του ν. 3982/2011 (Α' 143) ορίζονται τα εξής: «1. Κατά

- των αποφάσεων της Αδειοδοτούσας Αρχής με τις οποίες χορηγούνται άδειες εγκατάστασης και λειτουργίας στις μεταποιητικές και συναφείς δραστηριότητες, καθώς επίσης και κατά των αποφάσεων με τις οποίες επιβάλλονται διοικητικές κυρώσεις, σύμφωνα με τις διατάξεις του προηγούμενου άρθρου, χωρεί προσφυγή για παράβαση νόμου σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις. 2. Ειδικώς αν η αξία του μηχανολογικού εξοπλισμού υπερβαίνει το ποσό του 1.000.000 ευρώ ή η αποθηκευτική ικανότητα της αποθήκης υπερβαίνει τα 20.000 κυβικά μέτρα, οι αποφάσεις της αδειοδοτούσας Αρχής, με τις οποίες απορρίπτονται αιτήματα για χορήγηση άδειας εγκατάστασης υπόκεινται σε ενδικοφανή προσφυγή ενώπιον της Επιτροπής του άρθρου 31, που ασκείται μέσα σε προθεσμία τριάντα ημερών από την κοινοποίηση στον ενδιαφερόμενο της απορριπτικής απόφασης. Η άσκηση της προσφυγής αποτελεί προϋπόθεση για την άσκηση ενδίκων βοηθημάτων ενώπιον των αρμόδιων δικαστηρίων...». Από τη γραμματική διατύπωση της ανωτέρω παρ. 2 του άρθρου 30 του ν. 3982/2011 προκύπτει ότι ενδικοφανής προσφυγή, ως προϋπόθεση για την άσκηση ενδίκων βοηθημάτων, προβλέπεται μόνο κατά των αποφάσεων με τις οποίες απορρίπτονται αιτήματα χορήγησης άδειας εγκατάστασης (πρβλ. και άρθρο 31 του ίδιου νόμου). Εξάλλου, στην 2884/25.7.2016 απόφαση (α΄ προσβ/νη) αναφέρεται ότι κατ'αυτής μπορεί να ασκηθεί από οποιονδήποτε έχει έννομο συμφέρον η αναφερομένη στο προαναφερθέν άρθρο 227 του ν. 3852/2010 ειδική διοικητική προσφυγή, ενώπιον του Γενικού Γραμματέα της Α.Δ. Θεσσαλίας - Στερεάς Ελλάδος «σύμφωνα με το άρθρο 30 του ν. 3982/2011». Εν όψει των ανωτέρω, και ανεξαρτήτως του ζητήματος αν η παρ. 2 του άρθρου 30 του ν. 3982/2011 επιβάλλει την άσκηση ενδικοφανούς προσφυγής κατ' αποφάσεων με τις οποίες δεν απορρίπτεται το σχετικό αίτημα, αλλά, όπως εν προκειμένω, χορηγείται άδεια λειτουργίας, εφόσον πάντως στην 2884/25.7.2016 απόφαση δεν αναφέρεται η υποχρέωση άσκησης ενδικοφανούς προσφυγής κατ'αυτής, σύμφωνα με τα άρθρα 30 (παρ. 2) και 31 του ν. 3982/2011, η κρινομένη αίτηση παραδεκτώς ασκήθηκε, από την άποψη αυτή, ο περί του αντιθέτου δε ισχυρισμός της παρεμβαίνουσας, με τον οποίο προβάλλεται ότι η αίτηση απαραδέκτως στρέφεται κατά της 2884/25.7.2016 απόφασης, διότι δεν ασκήθηκε η προβλεπόμενη στο άρθρο 30 (παρ. 2) του ν. 3982/2011 ενδικοφανής προσφυγή, είναι απορριπτέος.
12. Επειδή, το άρθρο 30 του ν. 1650/1986, όπως ίσχυε τον κρίσιμο χρόνο έκδοσης της 2884/25.7.2016 απόφασης της Αντιπεριφερειάρχου Π.Ε. Βοιωτίας (α΄ προσβ/νης) [βλ. άρθρο 21 σε συνδυασμό με άρθρο 31 (παρ. 9) ν. 4014/2011, που αντικατέστησαν την παρ. 1 προσθέτοντας 5 παραγράφους, καθώς και το άρθρο 3 (παρ. Β και Γ) της κ.υ.α. ΓΓΔ 1800/2001 (Β΄ 1587)] ορίζει τα εξής: «1. Σε φυσικά ή νομικά πρόσωπα που προκαλούν οποιαδήποτε ρύπανση ή άλλη υποβάθμιση του περιβάλλοντος ή παραβαίνουν τις διατάξεις του παρόντος ή των κατ' εξουσιοδότησή του εκδιδόμενων διαταγμάτων ή υπουργικών

αποφάσεων ή αποφάσεων της Αποκεντρωμένης Διοίκησης ή της Περιφέρειας, ανεξάρτητα από την αστική ή ποινική ευθύνη, επιβάλλεται ως διοικητική κύρωση πρόστιμο από πεντακόσια (500) μέχρι δύο εκατομμύρια (2.000.000) ευρώ. Τα εν λόγω πρόστιμα επιβάλλονται ανάλογα με τη σοβαρότητα της παράβασης, τη συχνότητα, την υποτροπή, το ύψος υπέρβασης των θεσμοθετημένων ορίων εκπομπών και την παραβίαση των περιβαλλοντικών όρων και προτύπων περιβαλλοντικών δεσμεύσεων. 2 [...] 2 [6]. ...Αν μια επιχείρηση ή δραστηριότητα προκαλεί ρύπανση ή άλλη υποβάθμιση του περιβάλλοντος, επιβάλλεται προσωρινή απαγόρευση της λειτουργίας της μέχρις ότου ληφθούν τα κατάλληλα μέτρα ώστε να αποτρέπεται η ρύπανση ή η υποβάθμιση. Μπορεί επίσης να επιβληθεί η οριστική διακοπή της λειτουργίας της, αν η επιχείρηση ή η δραστηριότητα παραλείπει να συμμορφωθεί προς τα υποδεικνυόμενα μέτρα ή αν η λήψη αποτελεσματικών μέτρων είναι ανέφικτη. Η διακοπή επιβάλλεται με απόφαση του οικείου νομάρχη ... Με την πράξη επιβολής της απαγόρευσης λειτουργίας μπορεί να προβλέπεται και πρόστιμο από είκοσι εννέα (29) έως δύο χιλιάδες εννιακόσια (2.900) ευρώ για κάθε ημέρα παράβασης της απαγόρευσης. Η παράβαση διαπιστώνεται με πράξη του οργάνου που επέβαλε την απαγόρευση με την οποία καταλογίζεται το πρόστιμο. Με απόφαση του οργάνου που επέβαλε την απαγόρευση λειτουργίας της επιχείρησης ή δραστηριότητας μπορεί, σε κάθε περίπτωση, να αίρεται η απαγόρευση αυτή, ώστε να παύσει οριστικά η ρύπανση ή υποβάθμιση του περιβάλλοντος. ... 5 [9] ... Όπου, σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία, επιβάλλεται ως διοικητική κύρωση η διακοπή λειτουργίας δραστηριότητας, έργου ή επιχείρησης από διανομαρχιακές ή περιφερειακές υπηρεσίες, οι υπηρεσίες αυτές διατηρούν την αρμοδιότητα αυτή. Οι σχετικές αποφάσεις τους λαμβάνονται ομοίως είτε ύστερα από αυτεπάγγελτο έλεγχο είτε ύστερα από εισήγηση μιας από τις προαναφερόμενες στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου αυτής, υπηρεσίες [...]». Εξάλλου, στο Δεύτερο Μέρος (άρθρα 17-40) του ν. 3982/2011, με τις διατάξεις του οποίου ρυθμίζεται η αδειοδότηση των μεταποιητικών επιχειρήσεων, και ειδικότερα στο άρθρο 29 αυτού ορίζονται τα εξής: «1. Σε περίπτωση παράβασης των διατάξεων των άρθρων 17 έως 40 και των κανονιστικών πράξεων που εκδίδονται κατ' εξουσιοδότησή τους, καθώς και σε περίπτωση μη τήρησης των όρων ή περιορισμών που τίθενται με αποφάσεις της Αδειοδοτούσας Αρχής, μπορεί να επιβληθεί, με απόφαση του Περιφερειάρχη, πλην των κυρώσεων της παραγράφου 3, η ολική ή μερική, προσωρινή ή οριστική, διακοπή της λειτουργίας της δραστηριότητας [...] 2. Διακοπή της λειτουργίας μιας δραστηριότητας επιβάλλεται μόνο όταν από τη λειτουργία της προκαλείται άμεσος κίνδυνος για: α) την προστασία του περιβάλλοντος, β) την ασφάλεια των εγκαταστάσεων και των εργαζομένων, γ) την ασφάλεια των περιοίκων και δ) την υγεία ή την ασφάλεια των καταναλωτών ή όταν έχουν παρέλθει άπρακτες οι προβλεπόμενες στο άρθρο 22 προθεσμίες [...]».

13. Επειδή, από τις ανωτέρω διατάξεις προκύπτει ότι επί προκλήσεως ρύπανσης ή υποβάθμισης του περιβάλλοντος, ανεξαρτήτως της αυτοτελούς υποχρέωσης της Κεντρικής Διοίκησης για τη λήψη κατάλληλων μέτρων, τόσο η Κεντρική Διοίκηση όσο και η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση [ήδη η Περιφέρεια], οφείλουν, αν συντρέχουν και οι λοιπές νόμιμες προϋποθέσεις, να επιβάλουν αντίστοιχα κύρωση. Το είδος της επιβαλλόμενης κύρωσης ανήκει κατ' αρχήν στη διακριτική ευχέρεια της Διοίκησης, υπό τους όρους και προϋποθέσεις του άρθρου 30 του ν. 1650/1986 ή του άρθρου 29 του ν. 3982/2011, συνδέεται δε με τη φύση και την έκταση της προκαλούμενης ρύπανσης ή υποβάθμισης του περιβάλλοντος και τη δυνατότητα αποτροπής τους. Σε περίπτωση όμως έντονης υποβάθμισης ή καθ' υποτροπή πρόκλησης ρύπανσης, ή αν επιχείρηση που δραστηριοποιείται στην περιοχή και προκαλεί οχλήσεις στο περιβάλλον παραλείπει να συμμορφωθεί προς τα υποδεικνυόμενα μέτρα, ως και όταν η λήψη αποτελεσματικών μέτρων είναι ανέφικτη, τότε δεν αρκεί η επιβολή αλλεπάλληλων προστίμων, αλλά προβλέπεται κατά νόμο η διακοπή της βλαπτικής για το περιβάλλον δραστηριότητας (πρβλ. ΣτΕ 935/2017, 4976/2013, 3977/2010 7μ., 3976/2010 7μ., 3975/2010, 3974/2010 7μ.). Εξάλλου, το μέτρο της οριστικής διακοπής της λειτουργίας επιχείρησης ή δραστηριότητας, η οποία προκαλεί ρύπανση ή υποβάθμιση εν γένει του περιβάλλοντος, επιβάλλεται όταν το ηπιότερο μέτρο της προσωρινής διακοπής κρίνεται ατελέσφορο, είτε διότι η επιχείρηση παραλείπει να συμμορφωθεί προς τα υποδεικνυόμενα μέτρα είτε διότι άλλα μέτρα πλην της οριστικής διακοπής θεωρούνται, εν όψει του συνόλου των συνθηκών, ως μη αποτελεσματικά για την προστασία του περιβάλλοντος ή της δημόσιας υγείας και της ασφάλειας των εργαζομένων και περιοίκων (πρβλ. ΣτΕ 1025/2016 σκ. 4, 3099/2014 σκ. 6, 2112/2010 σκ.5, 780/1999 κ.ά.).
14. Επειδή, από τα στοιχεία του φακέλου, στα οποία περιλαμβάνονται και τα έγγραφα των απόψεων της Διοίκησης (ΔΙΠΑ/ΥΠΕΝ) και της Περιφέρειας Στερεάς Ελλάδος προς το Δικαστήριο, προκύπτουν, πλην άλλων, τα εξής: Η παρεμβαίνουσα εταιρεία φέρεται να διατηρεί βιομηχανική εγκατάσταση συσσωρευτών, παραγωγής προϊόντων κυνηγίου και ανακυκλωμένου πλαστικού, η οποία βρίσκεται εγκατεστημένη στη θέση «Χαραϊντίνι» στο 69ο χλμ. της παλαιάς Ε.Ο. Αθηνών-Θηβών, σε εκτός σχεδίου περιοχή της κτηματικής περιφέρειας του Δήμου Θηβαίων. Για τη λειτουργία της βιομηχανίας εκδόθηκαν αποφάσεις έγκρισης περιβαλλοντικών όρων τα έτη 1996, 2001 και 2007. Με την 1040/6.3.2002 απόφαση του Βοηθού Νομάρχη Βοιωτίας χορηγήθηκε στην παρεμβαίνουσα άδεια λειτουργίας αόριστης διάρκειας «ανανέωση μετά από επέκταση μηχανολογική στα πλαίσια του 20% και αλλαγή χρήσης αποθηκευτικού χώρου σε βιομηχανικό με επέκταση δραστηριότητας», υπό τους τεθέντες στην απόφαση αυτή όρους, ενώ με την 6621/5.1.2007 απόφαση του Νομάρχη Βοιωτίας χορηγήθηκε άδεια λειτουργίας, αόριστης επίσης διάρκειας, «εγκεκριμένης μηχανολογικής επέκτασης και επέκτασης

μηχανολογικής στα πλαίσια του 20% της εγκεκριμένης ισχύος και έγκριση σχεδιαγραμμάτων για την έκδοση οικοδομικής άδειας υπαίθριου μηχανολογικού εξοπλισμού». Λόγω παραβάσεων στις οποίες είχε υποπέσει η παρεμβαίνουσα την περίοδο 2005-2009, που αφορούσαν τη διαχείριση επικινδύνων αποβλήτων, τη διάθεση επεξεργασμένων βιομηχανικών αποβλήτων υπεδάφια σε σηπτική δεξαμενή και σε απορροφητικές στοές, την έλλειψη άδειας χρήσης νερού και άδειας φυσικοχημικής επεξεργασίας αποβλήτων, την ύπαρξη μπαταριών καδμίου κ.ά., με την 4412/17.12.2009 απόφαση της Αντινομάρχου Βοιωτίας αποφασίσθηκε η μερική διακοπή λειτουργίας της βιομηχανικής μονάδας (του τμήματος χυτηρίου και της μονάδας συλλογής και επεξεργασίας μπαταριών) έως την άρση των παραβάσεων που είχαν διαπιστωθεί και τη συμπλήρωση των λοιπών ελλείψεων που αναφέρονται στην απόφαση αυτή. Ακολούθως, εκδόθηκε η 102264/17.5.2010 απόφαση των Υπουργών ΠΕΚΑ και Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας με την οποία εγκρίθηκαν περιβαλλοντικοί όροι (ΑΕΠΟ) για τη λειτουργία της βιομηχανικής εγκατάστασης και στη συνέχεια εκδόθηκε η 163270/26.8.2014 απόφαση της Γενικής Διευθύντριας Περιβαλλοντικής Πολιτικής του ΥΠΕΚΑ, με την οποία τροποποιήθηκαν και αναδιατυπώθηκαν οι περιβαλλοντικοί όροι. Σύμφωνα με την τελευταία αυτή απόφαση (ισχύουσα ΑΕΠΟ), η δραστηριότητα αποτελεί βιομηχανία ανακύκλωσης συσσωρευτών και παραγωγής προϊόντων κυνηγίου, ανακυκλωμένου πλαστικού και, μετά την επέκταση, άνυδρου κρυσταλλικού άλατος θειικού νατρίου ή του αντίστοιχου ένυδρου (άλας Glauber) και κατατάσσεται στην κατηγορία Α' υποκατηγορία 1 της κ.υ.α. 1958/2012. Εξάλλου, στο κεφάλαιο Β' (παρ. 4.7.2) της ανωτέρω ΑΕΠΟ, ορίζονται οι ανώτατες τιμές για τις ατμοσφαιρικές εκπομπές από την περιστροφική κάμινο, οι μονάδες μέτρησης, η περίοδος δειγματοληψίας και η συχνότητα της μέτρησης. Ως προς τον μόλυβδο και τις ενώσεις του (ως Pb) μονάδα μέτρησης ορίζεται το mg/Nm³ με οριακή τιμή 5, ενώ προβλέπεται περίοδος δειγματοληψίας 0,5-8 ωρών σε καθημερινή βάση. Επίσης, καθορίζονται οριακές τιμές για τις εκπομπές σκόνης. Εξάλλου, στο οικ.100780/8.2.2016 έγγραφο του Διευθυντή της ΔΙΠΑ προς τον Αναπληρωτή Υπουργό Περιβάλλοντος και Ενέργειας εκτίθεται ότι με την ισχύουσα ΑΕΠΟ καλύπτεται το σύνολο των περιβαλλοντικών όρων και εξασφαλίζεται, κατ'αρχήν, επαρκώς η προστασία του περιβάλλοντος. Το επόμενο διάστημα διενεργήθηκαν εκ νέου επιθεωρήσεις και αυτοψίες στη βιομηχανική μονάδα, κατά τις οποίες διαπιστώθηκαν παραβάσεις των περιβαλλοντικών όρων, ενώ η παρεμβαίνουσα συμπλήρωσε διάφορα στοιχεία και διατύπωσε τις απόψεις της για τις διαπιστώσεις των ελέγχων. Σύμφωνα με το οικ.1469/27.6.2016 έγγραφο του Σώματος Επιθεωρητών Περιβάλλοντος, Δόμησης, Ενέργειας και Μεταλλείων (ΣΕΠΔΕΜ), η παρεμβαίνουσα κλήθηκε σε απολογία, διότι, κατόπιν αυτοψίας που πραγματοποιήθηκε στις 22.12.2015, διαπιστώθηκε, πλην άλλων, η μη

τήρηση του όρου για τη συχνότητα μέτρησης μολύβδου (ανωτ. Κεφ. παρ. 4.7.2 της ΑΕΠΟ), μη ορθή καταγραφή στην Έκθεση Παραγωγού Αποβλήτων (ΕΚΑ 19.10.05*) για το έτος 2015 και ανυπαρξία σήμανσης στο χώρο αποθήκευσης της σκωρίας. Εν συνεχεία, ύστερα από αίτηση θεραπείας της παρεμβαίνουσας, εκδόθηκε η απόφαση 101004/16.6.2016 (β΄ προσβαλλομένη) της Γενικής Διευθύντριας Περιβαλλοντικής Πολιτικής του ΥΠΕΝ, με την οποία τροποποιήθηκε η 163270/25.8.2014 ΑΕΠΟ με αντικατάσταση του πίνακα 4.7.2 του Κεφ. Β΄ ως προς τη συχνότητα μέτρησης μολύβδου, προβλέφθηκε δε στο εξής η μέτρηση του μολύβδου 2 φορές το έτος. Κατά της ανωτέρω 101004/16.6.2016 απόφασης η αιτούσα άσκησε «αναφορά-αίτηση θεραπείας», με την οποία ζήτησε, αφενός, την ανάκληση, άλλως την τροποποίηση της απόφασης αυτής και, αφετέρου, τον επανακαθορισμό της οριακής τιμής για την εκπεμπόμενη σκόνη. Με την 37299/14.9.2016 πράξη (γ΄ προσβαλλόμενη) του Αναπληρωτή Προϊσταμένου της ΔΙΠΑ η αναφορά-αίτηση θεραπείας απορρίφθηκε ως προς το πρώτο αίτημα, ενώ, ως προς το δεύτερο αίτημα, ενημερώθηκε η αιτούσα για τον, κατά την άποψη της Διοίκησης, χρόνο συμμόρφωσης προς τα όρια της εκπεμπόμενης σκόνης που προβλέπονται στα συμπεράσματα των Βέλτιστων Διαθέσιμων Τεχνικών (ΒΔΤ) για τη συγκεκριμένη δραστηριότητα. Εξάλλου, με την 2884/25.7.2016 απόφαση (α΄ προσβαλλομένη) της Αντιπεριφερειάρχου Π.Ε. Βοιωτίας, η οποία εκδόθηκε κατ' εφαρμογήν των διατάξεων του ν. 3982/2011 «Απλοποίηση της αδειοδότησης» και του ν. 3325/2005 «Ίδρυση και λειτουργία βιομηχανικών-βιοτεχνικών εγκαταστάσεων...», χορηγήθηκε άδεια λειτουργίας για τη βιομηχανική εγκατάσταση της παρεμβαίνουσας «(επανεκδοση μετά από επέκταση) και έγκριση σχεδιαγραμμάτων για τον διαχωρισμό των αστικών λυμάτων από τα νερά πλύσεως του προσωπικού και την κατασκευή στεγανών δεξαμενών» και ορίσθηκε ότι από την έκδοσή της παύουν να ισχύουν οι αποφάσεις 1040/6.3.2002 και 6621/5.1.2007 (προγενέστερες άδειες λειτουργίας) καθώς και η 4412/17.12.2009 απόφαση μερικής διακοπής της λειτουργίας του μηχανολογικού εξοπλισμού. Η ανωτέρω απόφαση (άδεια λειτουργίας), όπως προκύπτει από το προοίμιο της, έλαβε υπόψη όλα τα στοιχεία του φακέλου και τα δικαιολογητικά που είχε υποβάλει η παρεμβαίνουσα. Ειδικότερα, στην απόφαση αυτή μνημονεύονται το 7484 ΠΕ/19.1.2015 έγγραφο με το οποίο προσδιορίσθηκαν τα αναγκαία δικαιολογητικά χορήγησης της άδειας, η 206/26.1.2015 έκθεση μερικού ελέγχου τήρησης περιβαλλοντικών όρων του ΣΕΠΔΕΜ, το 619/19.2.2015 έγγραφο κλήσης σε απολογία για την επιβολή κυρώσεων λόγω των παραβάσεων που είχαν διαπιστωθεί, η από 13.3.2015 επιστολή της παρεμβαίνουσας συνοδευόμενη από απολογητικό υπόμνημα, το 3104/21.7.2015 νεότερο έγγραφο της υπηρεσίας για την παροχή διευκρινίσεων, η από 3.8.2015 επιστολή της παρεμβαίνουσας, η αυτοψία που πραγματοποιήθηκε στις 12.11.2015 και η από 16.11.2015 έκθεση επιθεώρησης, το 4387/18.11.2015

έγγραφο με το οποίο ζητήθηκαν συμπληρωματικά δικαιολογητικά, η από 24.12.2015 επιστολή της παρεμβαίνουσας περί προσκόμισης δικαιολογητικών, η αυτοψία που πραγματοποιήθηκε στις 17.12.2015 και η από 28.12.2015 έκθεση επιθεώρησης, το οικ. 6732/29.12.2015 έγγραφο προς τη ΔΙΠΑ/ΥΠΕΝ για την ισχύ των περιβαλλοντικών όρων που είχαν εγκριθεί με την 163270/25.8.2014 απόφαση, η νεότερη από 15.1.2016 αυτοψία και η από 18.1.2016 έκθεση επιθεώρησης, το οικ.588/9.2.2016 έγγραφο με το οποίο η υπηρεσία ζήτησε από την ΕΥΕΠ να την ενημερώσει για τα αποτελέσματα του ελέγχου που πραγματοποιήθηκε στις 22.12.2015 και το 282/11.2.2016 απαντητικό έγγραφο της ΕΥΕΠ, η από 11.2.2016 αίτηση της εταιρείας για την προσκόμιση συμπληρωματικά ορισμένων δικαιολογητικών, η αυτοψία που πραγματοποιήθηκε στις 18.2.2016 και η από 22.2.2016 έκθεση επιθεώρησης, το οικ.770/18.2.2016 έγγραφο της υπηρεσίας με το οποίο απεστάλη δείγμα υγρών αποβλήτων στην Χημική Υπηρεσία Λιβαδειάς για χημική εξέταση, οι από 8.3.2016 και 8.4.2016 επιστολές της παρεμβαίνουσας με τις οποίες εξέθεσε ότι τα «ξαφρίσματα» που αναφέρονται στην έκθεση ελέγχου δεν είναι «ξαφρίσματα» από λεκάνες εξευγενισμού αλλά μπλοκ μολύβδου που αποτελούν προϊόν για την εγκατάσταση, η νεότερη αυτοψία που πραγματοποιήθηκε στις 16.3.2016 και η από 23.3.2016 έκθεση επιθεώρησης, το 30/053/000/406/1/23.3.2016 έγγραφο της Χημικής Υπηρεσίας Λιβαδειάς με το οποίο διαβιβάστηκαν τα αποτελέσματα του δείγματος, η από 8.4.2016 επιστολή της παρεμβαίνουσας για την προσκόμιση συμπληρωματικά ορισμένων δικαιολογητικών, το 1747/19.4.2016 έγγραφο της υπηρεσίας με το οποίο διαβιβάστηκαν τα αποτελέσματα της χημικής ανάλυσης στην παρεμβαίνουσα και ζητήθηκαν οι απόψεις της, οι από 13.5.2016 και 22.6.2016 επιστολές της παρεμβαίνουσας με τις οποίες προσκόμισε συμπληρωματικά δικαιολογητικά και έδωσε διευκρινίσεις, η οικ.1469/27.6.2016 έκθεση μερικού ελέγχου τήρησης περιβαλλοντικών όρων - κλήση σε απολογία του ΣΕΠΔΕΜ [προαναφερθείσα ανωτέρω] και, τέλος, η από 25.7.2016 εισήγηση της υπηρεσίας (Δ/ντή Ανάπτυξης), με την οποία προτείνεται η χορήγηση της άδειας λειτουργίας, διότι πληρούνται οι προϋποθέσεις του νόμου. Με τη χορηγηθείσα άδεια λειτουργίας προβλέπεται η εφαρμογή ειδικών όρων, στους οποίους περιλαμβάνονται, πλην άλλων, η δυνατότητα επανελέγχου κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 26 του ν. 3982/2011, η τήρηση των όρων που έχουν τεθεί με την 163270/26.8.2014 ΑΕΠΟ, όπως αυτή τροποποιήθηκε με την 101004/16.6.2016 απόφαση, η λήψη όλων των προβλεπόμενων μέτρων για την προστασία και υγιεινή των εργαζομένων, η τήρηση των μέτρων ασφαλείας που προβλέπονται στη νομοθεσία, η υλοποίηση εντός έξι μηνών του έργου του διαχωρισμού των λυμάτων προσωπικού και των νερών πλύσεως καθώς επίσης και των δεξαμενών (σηπτικής τριών διαμερισμάτων - στεγανών), όπως ακριβώς εγκρίνονται με την άδεια λειτουργίας, η διενέργεια σεμιναρίων κάθε εξάμηνο με υποχρεωτική συμμετοχή όλων των εργαζομένων για την ανάλυση

θεμάτων ασφαλείας και χειρισμού μηχανημάτων, καθώς και η επιφύλαξη επανόδου της Υπηρεσίας για την επιβολή κάθε άλλου αναγκαίου μέτρου, αν προκύψουν προβλήματα από τη λειτουργία της βιομηχανικής μονάδας. Εξάλλου, στην από 25.7.2016 εισήγηση του Διευθυντή Ανάπτυξης της Π.Ε. Βοιωτίας, κατόπιν της οποίας εκδόθηκε η προσβαλλόμενη άδεια λειτουργίας, αναφέρεται ότι συντρέχουν λόγοι επιβολής προστίμου από την υπηρεσία για αυθαίρετη εγκατάσταση και λειτουργία μηχανολογικού εξοπλισμού και για παράβαση όρων της ΑΕΠΟ, ύστερα από την υποβολή των απόψεων της παρεμβαίνουσας, περιγράφονται οι εγκαταστάσεις, ο εξοπλισμός, οι υφιστάμενες άδειες και τα πιστοποιητικά, για δε τα απόβλητα αναφέρεται ότι υπάρχουν παραστατικά διαχείρισης μη επικινδύνων αποβλήτων (σκραπ σιδήρου), παραστατικά διαχείρισης επικινδύνων αποβλήτων (σκωρίας), παραστατικά καλής λειτουργίας του συστήματος αποκονίωσης-καταγραφικά του τμήματος χύτευσης μολύβδου και αρχείο μηνιαίων εκπομπών. Στην εισήγηση αναφέρεται, ακόμη, ότι από τον έλεγχο που πραγματοποιήθηκε προέκυψε ότι δεν γινόταν καθημερινή μέτρηση μολύβδου και ενώσεων αυτού κατά παράβαση του περιβαλλοντικού όρου 4.7.2, πλην ο όρος αυτός τροποποιήθηκε με την 101004/16.6.2016 απόφαση [β' προσβαλλόμενη], ότι η σκωρία δεν υφίσταται αδρανοποίηση, αλλά συλλέγεται και παραδίδεται σε αδειοδοτημένο συλλέκτη, ότι δεν λειτουργεί η μονάδα φυσικοχημικής επεξεργασίας, ότι λειτουργεί η μονάδα αποθείωσης, ότι όλα τα επικίνδυνα υγρά απόβλητα οδηγούνται στη μονάδα αποθείωσης, ότι δεξαμενές θειικού οξέος ήταν τοποθετημένες εκτός στεγασμένου χώρου κατά παράβαση του περιβαλλοντικού όρου 4.2.3 της ΑΕΠΟ, ότι υπήρχε ποσότητα «ξαφρισμάτων» από τις λεκάνες εξευγενισμού υπαίθρια αποθηκευμένα κατά παράβαση του όρου 4.5.3 της ΑΕΠΟ, ότι από τα αποτελέσματα εξέτασης υγρού δείγματος από το βόθρο αστικών λυμάτων προσδιορίστηκε σημαντική συγκέντρωση μολύβδου η οποία δεν δικαιολογείται σε αστικά λύματα και αποδίδεται σε ανεξέλεγκτη διάθεση επικινδύνων ουσιών, ότι η παρεμβαίνουσα ενημέρωσε την υπηρεσία ότι τα αστικά λύματα με τη συγκεκριμένη συγκέντρωση μολύβδου θεωρούνται μη επικίνδυνα απόβλητα, αλλά για την επίλυση του ζητήματος αυτού θα προβεί σε διαχωρισμό των νερών πλύσης του προσωπικού από τα αστικά λύματα, ότι τα αστικά λύματα θα οδηγούνται σε σύστημα στεγανής σιπτικής δεξαμενής τριών διαμερισμάτων και από την υπερχειλίση του τρίτου διαμερίσματος θα μεταφέρονται σε στεγανή δεξαμενή χωρητικότητας 26,91 κ.μ., ότι τα υγρά απόβλητα από τα νερά πλύσης του προσωπικού και τα σφουγγαρίσματα των δαπέδων θα οδηγούνται σε στεγανή δεξαμενή χωρητικότητας 7,56 κ.μ. και μέσω ειδικού φίλτρου καθαρισμού θα καταλήγουν σε υπέργεια δεξαμενή χωρητικότητας 18,75 κ.μ., ότι ο συλλεγόμενος μεταλλικός μόλυβδος θα οδηγείται προς ανακύκλωση και ότι για το ανωτέρω σύστημα διαχείρισης αποβλήτων έχουν κατατεθεί τεχνική μελέτη και σχεδιαγράμματα. Εν όψει των ανωτέρω, με την εισήγηση

προτείνεται η χορήγηση της άδειας λειτουργίας. Περαιτέρω, στο 5772/17.11.2016 έγγραφο απόψεων και το συνημμένο σ' αυτό ενημερωτικό σημείωμα της Περιφέρειας Στερεάς Ελλάδος προς το Συμβούλιο της Επικρατείας, εκτίθεται ότι από ελέγχους που διενεργήθηκαν τόσο από την ΕΥΕΠ όσο και από υπαλλήλους της υπηρεσίας προέκυψε ότι έχουν αρθεί οι διαπιστωθείσες στο παρελθόν παραβάσεις και συγκεκριμένα α) καταργήθηκε η διάθεση υγρών αποβλήτων σε απορροφητικές στοές και η διάθεσή τους γίνεται σύμφωνα με την 163270/25.8.2014 ΑΕΠΟ, β) με τον ν. 4014/2011 καταργήθηκε η απαιτούμενη από το άρθρο 7 της κ.υ.α. 13588/725/2006 άδεια για τη φυσικοχημική επεξεργασία των αποβλήτων, γ) η παρεμβαίνουσα εφοδιάστηκε με την 7238/202906/12.1.2015 άδεια χρήσης νερού από τη Διεύθυνση Υδάτων Στερεάς Ελλάδος, δ) η διαχείριση των υγρών αποβλήτων γίνεται σύμφωνα με την ανωτέρω ΑΕΠΟ, ε) τα αστικά απόβλητα διατίθενται σε στεγανό βόθρο σύμφωνα με την ΑΕΠΟ, στ) δεν διαπιστώθηκε από νεότερους ελέγχους η διαχείριση μπαταριών καδμίου, ζ) η αποθήκευση της σκωρίας γίνεται σε κλειστό χώρο εντός του γηπέδου, η) κατά τον τελευταίο έλεγχο της υπηρεσίας διαπιστώθηκε ότι η μεγαλύτερη ποσότητα της σκωρίας είχε απομακρυνθεί και η παρεμβαίνουσα προσκόμισε τα σχετικά παραστατικά και θ) η άδεια λειτουργίας όρισε ότι παύει η ισχύς της 4412/17.12.2009 πράξης (μερική διακοπή λειτουργίας μηχανολογικού εξοπλισμού), διότι εξέλιπαν οι λόγοι για τους οποίους η πράξη αυτή είχε εκδοθεί. Επίσης, στο ίδιο έγγραφο των απόψεων εκτίθεται ότι ως προς την μη τήρηση του όρου 4.4.1 της εγκεκριμένης ΑΕΠΟ διαπιστώθηκε ότι τα αστικά λύματα παροχετεύονται σε στεγανό βόθρο, ότι μετά από δειγματοληπτικό έλεγχο ανιχνεύθηκαν βαρέα μέταλλα, ότι η συγκέντρωση δεν υπερβαίνει το όριο που τίθεται με την κ.υ.α. 13588/2006 προκειμένου να χαρακτηριστούν ως επικίνδυνα απόβλητα, ότι, εντούτοις, η υπηρεσία πρότεινε, προκειμένου να αποκλειστεί κάθε πιθανότητα διαρροής λυμάτων στο υπέδαφος, και η παρεμβαίνουσα αποδέχθηκε τον διαχωρισμό των αστικών λυμάτων από τα νερά πλύσεως του προσωπικού με την κατασκευή στεγανών δεξαμενών, ότι για τη μη τήρηση του όρου 4.7.2 της ΑΕΠΟ [συχνότητα μετρήσεων μολύβδου] η υπηρεσία επέβαλε τις κυρώσεις που προβλέπονται στο ν. 3982/2011, ότι η ΔΙΠΑ/ΥΠΕΝ τροποποίησε στη συνέχεια τον όρο αυτόν, ότι ελήφθησαν υπόψη οι παραβάσεις της παρεμβαίνουσας καθώς και το γεγονός ότι αυτή έχει τεθεί σε καθεστώς περιβαλλοντικής ευθύνης (π.δ. 148/2009) κατά το οποίο υποδεικνύονται και λαμβάνονται μέτρα πρόληψης και αποκατάστασης του περιβάλλοντος εντός ευλόγου χρονοδιαγράμματος, ότι ελήφθησαν, επίσης, υπόψη η οικ.1469/27.6.2016 έκθεση μερικού ελέγχου τήρησης των περιβαλλοντικών όρων και οι ενέργειές της παρεμβαίνουσας προς άρση των παραβάσεων, ότι η παρεμβαίνουσα τηρεί τους όρους και περιορισμούς που έχουν τεθεί με την ισχύουσα ΑΕΠΟ και ότι, ενόψει όλων αυτών και των αναφερομένων στην από 25.7.2016 εισήγηση της υπηρεσίας, η άδεια λειτουργίας εκδόθηκε συννόμως.

15. Επειδή, με την υπό κρίση αίτηση η αιτούσα εκθέτει ότι η βιομηχανία της παρεμβαίνουσας είναι ιδιαιτέρως ρυπαντική, ότι η μονάδα βρίσκεται μέσα στη λεκάνη απορροής του Ασωπού σε ιδιαίτερα βεβαρυμένη περιβαλλοντικά περιοχή, ότι ο μόλυβδος είναι ιδιαιτέρως τοξικό μέταλλο και περιλαμβάνεται στους ρύπους της νομοθεσίας περί Ολοκληρωμένης Πρόληψης και Ελέγχου της Ρύπανσης (παράρτημα ΙΙ της κ.υ.α. 36060/1155/Ε.103/13.6.2013) και ότι οι επιπτώσεις από τη λειτουργία της δραστηριότητας σε περίπτωση μη εφαρμογής κατάλληλων μέτρων είναι λίαν επικίνδυνες για το περιβάλλον και τη δημόσια υγεία. Περαιτέρω, στις σελ. 4-12 του δικογράφου της αίτησης, η αιτούσα παραθέτει το ιστορικό της περιβαλλοντικής αδειοδότησης της βιομηχανίας της παρεμβαίνουσας, ισχυριζόμενη ότι οι σχετικές ΑΕΠΟ εκδόθηκαν κατά παράβαση του νόμου, διότι χορηγήθηκαν δυνάμει τεχνικών εκθέσεων ή ΜΠΕ τύπου Β΄, ενώ κατά την αιτούσα, και για τους λόγους που παραθέτει στο δικόγραφο, έπρεπε να υποβληθούν πλήρεις και ολοκληρωμένες μελέτες περιβαλλοντικών επιπτώσεων. Η αιτούσα εκθέτει περαιτέρω ότι στις μελέτες/τεχνικές εκθέσεις που συνοδεύουν τις σχετικές ΑΕΠΟ δεν περιλαμβάνεται αποτύπωση ή κρίση για την υφιστάμενη κατάσταση του βιοτικού και αβιοτικού περιβάλλοντος της περιοχής, όπως αυτή μεταβλήθηκε, η τελευταία δε αποτύπωση πραγματοποιήθηκε μόνον πρόσφατα κατόπιν ελέγχων τα έτη 2014-2015, τα ανωτέρω δε έχουν ιδιαίτερη βαρύτητα, κατά την αιτούσα, διότι βρίσκεται σε εξέλιξη διαδικασία αποτίμησης της υφιστάμενης ρύπανσης στα ακίνητα της παρεμβαίνουσας. Ακολούθως, στις σελ. 12-23 του δικογράφου η αιτούσα παραθέτει «ιστορικό παραβιάσεων της περιβαλλοντικής νομοθεσίας» από την παρεμβαίνουσα, αφενός, για την περίοδο 2005-2009 [3199/30.6.2005 έκθεση ελέγχου της ΕΥΕΠ, 10596/15.5.2008 πράξη βεβαίωσης παράβασης, 10426/21.4.2008 έκθεση ελέγχου, 2596/4.6.2008 απόφαση επιβολής προστίμου 19.400 ευρώ από το Τμήμα Περιβάλλοντος Ν.Α. Βοιωτίας, 4412/17.12.2009 απόφαση της Αντινομάρχου Βοιωτίας για τη μερική διακοπή λειτουργίας] και, αφετέρου, για την περίοδο 2014-2015 [οικ.1416/4.6.2015 πράξη βεβαίωσης παράβασης του ΣΕΠΔΕΜ, 2139/20.8.2015 απόφαση του Αναπληρωτή Υπουργού ΠΑΠΕΝ, με την οποία επιβλήθηκε διοικητική κύρωση ύψους 163.500 ευρώ, 206/26.1.2015 έκθεση μερικού ελέγχου για την υπαγωγή της δραστηριότητας στις διατάξεις του π.δ. 148/2009 και το 1417/4.6.2015 έγγραφο της ΕΥΕΠ με το οποίο διαβιβάσθηκε βεβαίωση παράβασης στον αρμόδιο Εισαγγελέα Πρωτοδικών Θήβας και στις αρμόδιες υπηρεσίες προς ενημέρωσή τους και για τον επανέλεγχο των δραστηριοτήτων της παρεμβαίνουσας]. Στο δικόγραφο παρατίθεται, ακόμη, αλληλογραφία μεταξύ των υπηρεσιών, καθώς και το περιεχόμενο των εκθέσεων ελέγχου, των πράξεων βεβαίωσης παραβάσεων και επιβολής κυρώσεων, των εισηγήσεων κ.λπ., από τις οποίες προκύπτει, κατά τους ισχυρισμούς της αιτούσας, ότι η αποτίμηση της περιβαλλοντικής κατάστασης ρύπανσης των γηπέδων ιδιοκτησίας της παρεμβαίνουσας δεν έχει

ολοκληρωθεί, είναι δε σε εξέλιξη διαδικασία η οποία αξιολογεί την ευθύνη της παρεμβαίνουσας στο πλαίσιο του π.δ. 148/2009. Με βάση τα ανωτέρω, η αιτούσα προβάλλει ότι η 2884/25.7.2016 (α΄ προσβ/νη) απόφαση της Αντιπεριφερειάρχου Π.Ε. Βοιωτίας, με την οποία χορηγήθηκε άδεια λειτουργίας για τη βιομηχανία της παρεμβαίνουσας είναι πλημμελώς αιτιολογημένη και ότι η απόφαση αυτή εκδόθηκε κατά πλάνη περί τα πράγματα ως προς τη δικαστική αναστολή εκτέλεσης της πράξης μερικής διακοπής της λειτουργίας της μονάδας. Ειδικότερα, η αιτούσα ισχυρίζεται ότι κατόπιν των παραβάσεων που είχαν διαπιστωθεί η αδειοδοτούσα αρχή είχε δέσμια αρμοδιότητα και όφειλε να επιβάλει την οριστική διακοπή λειτουργίας της μονάδας και να ανακαλέσει τις προηγούμενες άδειες λειτουργίας και τις εγκρίσεις που είχαν χορηγηθεί, αντί να χορηγήσει άδεια λειτουργίας, αφού η παρεμβαίνουσα δεν συμμορφώθηκε στις παρατηρήσεις των ελέγχων και δεν προηγήθηκε άρση των παραβάσεων που είχαν διαπιστωθεί, καθώς και ότι η Αντιπεριφερειάρχης Βοιωτίας αναιτιολόγητα και πεπλανημένα όρισε ότι παύει η ισχύς της 4412/2009 απόφασης περί μερικής διακοπής μηχανολογικού εξοπλισμού της μονάδας της παρεμβαίνουσας. Με το δικόγραφο προσθέτων λόγων ακυρώσεως η αιτούσα προβάλλει λόγο ακυρώσεως περί πλημμελούς αιτιολογίας της προσβαλλομένης άδειας λειτουργίας, κατ'επίκληση παραβάσεων που αφορούσαν την τήρηση των περιβαλλοντικών όρων και των όρων λειτουργίας της μονάδας, των διαδικασιών ελέγχου και των κυρώσεων που επιβλήθηκαν, ισχυριζόμενη ότι πριν από την έκδοση της άδειας έπρεπε να ολοκληρωθεί η διαδικασία ελέγχου και επιβολής κυρώσεων ως προς τις περιβαλλοντικές παραβάσεις που διαπιστώθηκαν με τις εκθέσεις επιθεώρησης, ότι η παρεμβαίνουσα προκαλεί καθ'υποτροπή ρύπανση του περιβάλλοντος, ότι δεν αξιολογήθηκαν οι παραβάσεις ως αυτοτελής παράβαση του όρου της άδειας λειτουργίας του έτους 2007 που επέβαλε την τήρηση των όρων της ΑΕΠΟ, ότι ο βόθρος αστικών λυμάτων στον οποίο βρέθηκαν σημαντικές συγκεντρώσεις μολύβδου είναι μη στεγανός κατά παράβαση των όσων ορίζονται στην οικ.145116/2.2.2011 κ.υ.α. (Β΄ 354) για την επαναχρησιμοποίηση επεξεργασμένων υγρών αποβλήτων, ότι μη νομίμως δεν επεβλήθη κύρωση για την παράβαση αυτή που συνιστά παράβαση όρου της ΑΕΠΟ, ότι η παρεμβαίνουσα συνεχίζει να παραβιάζει τους όρους αυτούς και ότι από τα ανωτέρω προκύπτει, κατά την αιτούσα, ότι αναιτιολογητως χορηγήθηκε νέα άδεια λειτουργίας. Αντιθέτως προς τα ανωτέρω, η παρεμβαίνουσα υποστηρίζει ότι όλοι οι ως άνω λόγοι ακυρώσεως είναι αβάσιμοι, διότι μετά τη διαπίστωση ορισμένων παραβάσεων τα έτη 2005 και 2008 και την επιβολή μερικής διακοπής λειτουργίας, τροποποιήθηκε η διαδικασία επεξεργασίας των υγρών αποβλήτων, ότι το έτος 2010 εκδόθηκε νέα ΑΕΠΟ, η οποία κατέστησε άνευ αντικειμένου τη μερική διακοπή λειτουργίας που είχε επιβληθεί το έτος 2009 και ότι ο λόγος ακυρώσεως καθ' ο μέρος αφορά την παύση της ισχύος της 4412/2009 απόφασης της

Αντινομάρχου Βοιωτίας στηρίζεται σε εσφαλμένη προϋπόθεση, διότι τα δεδομένα στα οποία στηριζόταν η μερική διακοπή είχαν μεταβληθεί, αφού στο μεταξύ είχαν εκδοθεί οι 102264/2010 και 163270/2014 ΑΕΠΟ, οι δε παραβάσεις για τις οποίες επιβλήθηκε η μερική διακοπή είχαν αρθεί και ότι, ως εκ τούτου, εξέλιπαν οι λόγοι για τους οποίους είχε εκδοθεί η 4412/2009 απόφαση. Περαιτέρω, η παρεμβαίνουσα ισχυρίζεται ότι έχουν μεταβληθεί τα δεδομένα των παλαιών παραβάσεων, τη νομιμότητα των οποίων, πάντως, έχει αμφισβητήσει δικαστικώς, ότι ο διευθύνων σύμβουλος της εταιρείας κηρύχθηκε αθώος από ποινικό δικαστήριο για παράβαση που είχε αποδοθεί στην εταιρεία (υπέρβαση οριακής τιμής καδμίου στα υγρά απόβλητα), ότι εν πάση περιπτώσει οι παραβάσεις αυτές έχουν αρθεί και δεν μπορούν να επαναληφθούν, λόγω τροποποίησης των σχετικών περιβαλλοντικών όρων, ότι δεν οδηγεί κάθε παράβαση περιβαλλοντικού όρου σε ανάκληση της άδειας λειτουργίας, αλλά η ανάκληση μπορεί να διαταχθεί εφόσον συντρέχουν ορισμένες προϋποθέσεις και, τέλος, ότι την αρχή της αναλογικότητας δεν μπορεί να την επικαλείται ιδιώτης, για να επιβληθεί σε βάρος άλλου ιδιώτη αυστηρότερη διοικητική κύρωση.

16. Επειδή, από τα αναφερόμενα σε προηγούμενη σκέψη στοιχεία του φακέλου και ιδίως από την εισήγηση του Διευθυντή Ανάπτυξης της ΠΕ Βοιωτίας, η οποία συμπληρώνει νομίμως την αιτιολογία της α΄ προσβαλλόμενης απόφασης (άδειας λειτουργίας), προκύπτει ότι η Αντιπεριφερειάρχης της ΠΕ Βοιωτίας, η οποία, άλλωστε, δεν είχε εξουσία παρεμπόδισης ελέγχου της νομιμότητας των αποφάσεων έγκρισης περιβαλλοντικών όρων, ήτοι ατομικών διοικητικών πράξεων που αφορούν τους περιβαλλοντικούς όρους υπό τους οποίους επιτρέπεται η λειτουργία της επίμαχης βιομηχανίας, εξέτασε κατά την έκδοση της άδειας λειτουργίας το ιστορικό λειτουργίας της μονάδας και αξιολόγησε τις παραβάσεις, τις επιβληθείσες διοικητικές κυρώσεις καθώς και τα μέτρα που έλαβε η παρεμβαίνουσα για τη συμμόρφωση προς τους περιβαλλοντικούς όρους. Εξάλλου, πριν από την έκδοση της προσβαλλόμενης άδειας λειτουργίας, και ειδικότερα το διάστημα 2015-2016, οι αρμόδιες υπηρεσίες της Περιφέρειας διενήργησαν επανειλημμένα ελέγχους στη μονάδα της παρεμβαίνουσας, κατά τους οποίους διαπίστωσαν ότι οι περισσότερες παραβάσεις είχαν αρθεί, με την προσβαλλόμενη δε απόφαση επιβλήθηκαν ειδικοί όροι για τη διασφάλιση της προστασίας του περιβάλλοντος και την αποτροπή ρύπανσης του εδάφους με τον διαχωρισμό των αποβλήτων, ενώ κατά το μέρος που διαπιστώθηκε αυθαίρετη εγκατάσταση εξοπλισμού, η αδειοδοτούσα αρχή επιφυλάχθηκε για την επιβολή κυρώσεων. Τα ανωτέρω αναφέρονται και στο προαναφερθέν έγγραφο των απόψεων της Περιφέρειας Στερεάς Ελλάδος, στο οποίο μνημονεύονται οι παραβάσεις που είχαν αρθεί, ιδίως ως προς τη διαχείριση των επικινδύνων αποβλήτων (διαχείριση σκωρίας, μπαταριών καδμίου και υγρών αποβλήτων) με παραπομπή στην από 25.7.2016 εισήγηση του Διευθυντή Ανάπτυξης της Π.Ε. Βοιωτίας. Κατά την

εκτίμηση, επομένως, της Διοίκησης στην προκειμένη περίπτωση δεν συνέτρεχαν οι κατά το νόμο προϋποθέσεις (ανωτ. σκ. 12 και 13), δηλαδή κίνδυνος ρύπανσης ή υποβάθμισης του φυσικού περιβάλλοντος ή κίνδυνος για τη δημόσια υγεία που δεν μπορεί να αποτραπεί με τη λήψη κατάλληλων και αποτελεσματικών μέτρων ή άρνηση, ή και αδυναμία, της παρεμβαίνουσας για τη συμμόρφωσή της προς τους ισχύοντες περιβαλλοντικούς όρους, για την συνδρομή περιπτώσεως υποχρέωσης της Διοίκησης να επιβάλει τη βαρύτερη κύρωση της οριστικής διακοπής λειτουργίας της μονάδας και την ανάκληση της άδειας λειτουργίας. Δεν κλονίζουν δε τη νομιμότητα και την επάρκεια της αιτιολογίας της προσβαλλόμενης πράξης τα προσκομισθέντα από την αιτούσα στοιχεία (εκθέσεις ελέγχου, πράξεις επιβολής κυρώσεων, καθώς και τα μεταγενέστερα της προσβαλλόμενης έγγραφα, όπως η από 27.10.2016 ειδική έκθεση επιβολής προστίμου, η οικ. 380/1.3.2017 πράξη βεβαίωσης παράβασης και η από 28.2.2017 ένορκη βεβαίωση πρώην εργαζομένου της παρεμβαίνουσας), διότι τα στοιχεία αυτά αφορούν παραβάσεις που ελήφθησαν υπόψη και αξιολογήθηκαν από την Αντιπεριφερειάρχη της ΠΕ Βοιωτίας. Κατά το μέρος δε που με το υπόμνημα της παρεμβαίνουσας και κατ'επίκληση της ανωτέρω ένορκης βεβαίωσης προβάλλονται πραγματικοί ισχυρισμοί για εκτεταμένη ρύπανση του περιβάλλοντος από παράνομη διοχέτευση ποσοτήτων σκωρίας στην ευρύτερη περιοχή, οι ισχυρισμοί αυτοί είναι απορριπτέοι, προεχόντως, ως αναπόδεικτοι. Με τα δεδομένα αυτά, η προσβαλλόμενη πράξη με την οποία χορηγήθηκε άδεια λειτουργίας για την επίμαχη μονάδα της παρεμβαίνουσας είναι νομίμως και επαρκώς αιτιολογημένη, ο δε λόγος ακυρώσεως περί πλημμελούς αιτιολογίας της πράξης αυτής είναι απορριπτέος ως αβάσιμος. Περαιτέρω, δοθέντος ότι η αρμόδια υπηρεσία της Περιφέρειας Στερεάς Ελλάδος διενήργησε ελέγχους, προκειμένου να διασφαλίσει την τήρηση των περιβαλλοντικών όρων και τη συμμόρφωση της παρεμβαίνουσας προς αυτούς, μόνον το γεγονός ότι η παρεμβαίνουσα είχε τεθεί σε καθεστώς περιβαλλοντικής ευθύνης, προκειμένου να εξεταστεί η λήψη μέτρων για την πλήρη αποκατάσταση του εδάφους στο γήπεδο της μονάδας, ή το γεγονός ότι δεν ολοκληρώθηκε η διαδικασία επιβολής κυρώσεων για ορισμένες παραβάσεις, δεν καθιστούσε μη νόμιμη ή αναιτιολόγητη την πράξη χορήγησης άδειας λειτουργίας, η οποία δυνάμει των ειδικών όρων που επιβλήθηκαν στην παρεμβαίνουσα, αποσκοπούσε στην αποτροπή της ρύπανσης του εδάφους, οι δε περί του αντιθέτου λόγοι ακυρώσεως και οι συναφείς με αυτούς ισχυρισμοί είναι απορριπτέοι. Ομοίως απορριπτέος, ως αβάσιμος, είναι και ο λόγος ακυρώσεως, κατά τον οποίο η προσβαλλόμενη πράξη εκδόθηκε κατά πλάνη περί τα πράγματα, δεδομένου ότι από τα προπαρατεθέντα στοιχεία του φακέλου προκύπτει ότι ελήφθησαν υπόψη όλα τα στοιχεία του φακέλου και εκτιμήθηκαν η φύση και η σοβαρότητα των παραβάσεων, οι κυρώσεις που επιβλήθηκαν καθώς και τα μέτρα που ελήφθησαν για την άρση των παραβάσεων και την τήρηση των περιβαλλοντικών όρων. Εξάλλου, εφόσον για

τη λειτουργία της μονάδας της παρεμβαίνουσας είχε εκδοθεί νεότερη απόφαση έγκρισης περιβαλλοντικών όρων το έτος 2014 (όπως τροποποιήθηκε με την β' προσβαλλόμενη), και η αδειοδοτούσα αρχή έκρινε ότι, λόγω άρσης των παραβάσεων που είχαν διαπιστωθεί στο παρελθόν, συντρέχουν και οι προϋποθέσεις χορήγησης άδειας λειτουργίας, νομίμως η προσβαλλόμενη όρισε ότι παύει η ισχύς της απόφασης μερικής διακοπής λειτουργίας της μονάδας, η οποία είχε επιβληθεί το έτος 2009, όσα δε περί του αντιθέτου προβάλλονται από την αιτούσα πρέπει να απορριφθούν. Ο ειδικότερος ισχυρισμός, κατά τον οποίο η προσβαλλόμενη πράξη εκδόθηκε κατά πλάνη περί τα πράγματα, διότι η λειτουργία της μονάδας είχε διακοπεί εν μέρει, είναι απορριπτέος ως αλυσιτελής, δεδομένου ότι, όπως προκύπτει και από τη σχετική εισήγηση του Διευθυντή Ανάπτυξης, η α' προσβαλλόμενη όρισε ότι παύει η ισχύς της απόφασης μερικής διακοπής λειτουργίας της μονάδας, λόγω άρσης των λόγων για τους οποίους αυτή είχε επιβληθεί. Εξάλλου, ο προβαλλόμενος με το υπόμνημα ισχυρισμός της αιτούσας, κατά τον οποίο η προβολή το πρώτον με το έγγραφο των απόψεων της Περιφέρειας Στερεάς Ελλάδος του ισχυρισμού ότι οι παραβάσεις είχαν αρθεί συνιστά ανεπίτρεπτη τροποποίηση της προσβαλλόμενης πράξης, είναι απορριπτέος ως αβάσιμος, δεδομένου ότι η άρση των παλαιών παραβάσεων προέκυπτε από τα στοιχεία του φακέλου και την εισήγηση του Διευθυντή Ανάπτυξης της Π.Ε. Βοιωτίας, στην οποία παραπέμπει και το έγγραφο των απόψεων της Περιφέρειας Στερεάς Ελλάδος. Συνεπώς, όλοι οι λόγοι ακυρώσεως και οι ισχυρισμοί της αιτούσας που αναφέρονται στην προηγούμενη σκέψη είναι απορριπτέοι.

17. Επειδή, από τον συνδυασμό των διατάξεων του άρθρου 6 (παρ. 1 περ. α') του ν. 3325/2005 (Α' 68) και του άρθρου 2 (παρ. 7) του ν. 4014/2011 προκύπτει ότι η εγκατάσταση βιομηχανικής ή βιοτεχνικής επιχείρησης είναι επιτρεπτή, κατ'αρχήν, μόνο σε ειδικώς εκ των προτέρων καθορισμένες περιοχές και όχι σε όσες περιοχές απλώς και μόνο δεν απαγορεύεται ρητά η συγκεκριμένη χρήση. Ειδικότερα, η εγκατάσταση αυτή, που από τη φύση της επάγεται οχλήσεις και για τις οικιστικές περιοχές και για το περιβάλλον, είναι επιτρεπτή, ενόψει των ορισμών των άρθρων 24 (παρ. 2) και 106 (παρ. 1) του Συντάγματος, μόνο σε περιοχές που εκ των προτέρων και με βάση νόμιμα κριτήρια έχουν καθορισθεί ως περιοχές, προοριζόμενες για την ανάπτυξη της δραστηριότητας αυτής. Τα κριτήρια αυτά πρέπει να ανάγονται τόσο στην ανάγκη ανάπτυξης της παραγωγικής αυτής δραστηριότητας, όσο και στην ανάγκη προστασίας του φυσικού, οικιστικού και πολιτιστικού περιβάλλοντος, ούτως ώστε η ανάπτυξη που επιδιώκεται με την εγκατάσταση της επιχειρηματικής μονάδας να παραμένει στο πλαίσιο της αρχής της βιωσιμότητας. Εφόσον το ζήτημα του τρόπου άσκησης της σχετικής δραστηριότητας δεν αντιμετωπίζεται με εγκεκριμένο ρυθμιστικό ή χωροταξικό ή πολεοδομικό σχέδιο ή με ΖΟΕ ή με την πρόβλεψη βιομηχανικής ή βιοτεχνικής ζώνης, η εγκατάσταση βιομηχανιών επιτρέπεται, κατά την έννοια

των ανωτέρω διατάξεων, σε περιοχές οργανωμένης ανάπτυξης παραγωγικών δραστηριοτήτων (ΠΟΑΠΔ), καθοριζόμενες κατά το άρθρο 24 του ν. 1650/1986 ή σε περιοχές καθοριζόμενες για τον σκοπό αυτόν με άλλο, προβλεπόμενο στο νόμο, σχέδιο. Περαιτέρω, στις περιπτώσεις, στις οποίες με χωροταξικό ή ρυθμιστικό σχέδιο προβλέπονται περιοχές όπου είναι κατ' αρχήν επιτρεπτή η άσκηση βιομηχανικής ή βιοτεχνικής δραστηριότητας, για την εγκατάσταση και λειτουργία ορισμένης μονάδας στις περιοχές αυτές, εφόσον δεν έχουν καθορισθεί βιομηχανικές ή βιοτεχνικές ζώνες ή ανάλογες περιοχές ή ζώνες αναγνωριζόμενες κατά τρόπο συγκεκριμένο, ως προοριζόμενες για τον ανωτέρω σκοπό με διοικητική πράξη κατ' εφαρμογή των οικείων διατάξεων, απαιτείται η αξιολόγηση της καταλληλότητας της συγκεκριμένης θέσης εγκατάστασης της μονάδας κατά τη διαδικασία περιβαλλοντικής αδειοδότησης σύμφωνα με τους όρους του ν. 4014/2011 (πρβλ. ΣτΕ 517/2017 σκ. 7, 4243/2014 σκ. 14, 380/2014 σκ. 10, 3460/2009 σκ. 8 κ.ά.).

18. Επειδή, με το δικόγραφο προσθέτων λόγων ακυρώσεως προβάλλεται ότι η α' προσβαλλόμενη απόφαση (άδεια λειτουργίας) είναι παράνομη, διότι κατά την έκδοσή της η αδειοδοτούσα αρχή παρέλειψε να ελέγξει τη συμβατότητα της χρήσης της βιομηχανικής μονάδας της παρεμβαίνουσας με τις ισχύουσες στην περιοχή χρήσεις γης, αν και η εκτός σχεδίου περιοχή, στην οποία είναι εγκατεστημένη η επίμαχη μονάδα, είναι γεωργικώς καλλιεργούμενη και δεν έχει χωροθετηθεί ως υποδοχέας βιομηχανικών μονάδων. Η αιτούσα ισχυρίζεται, ειδικότερα, ότι κατά την έκδοση της αρχικής ΑΕΠΟ το έτος 1996 για την εγκατάσταση της μονάδας δεν προηγήθηκε προέγκριση χωροθέτησης, καθόσον κρίθηκε εσφαλμένα ότι πρόκειται για εκσυγχρονισμό ή επέκταση υφισταμένης δραστηριότητας και η παράλειψη αυτή επαναλήφθηκε και κατά την έκδοση της προσβαλλόμενης άδειας λειτουργίας. Η παρεμβαίνουσα υποστηρίζει ότι ο λόγος αυτός προβάλλεται εκπροθέσμως, διότι η άδεια εγκατάστασης χρονολογείται από το έτος 1996 και ότι, εν πάση περιπτώσει είναι και αβάσιμος, διότι η χρήση της επίμαχης βιομηχανίας επιτρέπεται από τις γενικές διατάξεις του ισχύοντος ΓΠΣ του Δήμου Θηβαίων.
19. Επειδή, με την απόφαση 26298/2003 της Υπουργού ΠΕΧΩΔΕ (Β' 1469) εγκρίθηκε το Περιφερειακό Πλαίσιο Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης Περιφέρειας Στερεάς Ελλάδος. Στο εν λόγω πλαίσιο για τον τομέα «βιομηχανία - βιοτεχνία - υπηρεσίες τριτογενούς τομέα» προβλέπεται (βλ. άρθρο 3 παρ. Δ.3.3) ότι με βάση το αναπτυξιακό πλαίσιο και τους ειδικούς στόχους του Π.Π.Χ.Σ.Α.Α η οργάνωση των παραγωγικών τομέων και η χωροθέτηση των επιχειρήσεων πρέπει να κατατείνει σε συγκεντρωμένες υποδομές σύνθετου περιεχομένου και λειτουργίας που θα προωθούν τη σύζευξη κυρίως του δευτερογενούς / τριτογενούς αλλά και πρωτογενούς / τριτογενούς τομέα της οικονομίας και θα υποστηρίζουν το αστικό δίκτυο και τις χωρικές ενότητές του, προτείνεται δε, μεταξύ άλλων, η βιομηχανική δέσμη "Χαλκίδα - Θήβα - Θίσβη", η οποία αποτελεί την πρωτεύουσα

βιομηχανική συγκέντρωση της Περιφέρειας, και βραχυπρόθεσμα προτείνεται η διαχείριση των βιομηχανικών δραστηριοτήτων στην παραπάνω περιοχή, με την προώθηση ΒΕΠΕ ή ΠΟΑΠΔ ή με το πλαίσιο της υπό θεσμοθέτηση ΖΟΕ, για τη ρύθμιση κυρίως των υπαρχουσών εγκαταστάσεων. Εξάλλου, με την απόφαση 11508/2009 της Επιτροπής Συντονισμού της Κυβερνητικής Πολιτικής στον τομέα χωροταξικού σχεδιασμού και της αειφόρου ανάπτυξης (ΑΑΠ 151) εγκρίθηκε το ειδικό πλαίσιο χωροταξικού σχεδιασμού και αειφόρου ανάπτυξης για τη βιομηχανία και η στρατηγική μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων αυτού. Στο παράρτημα Ι, το οποίο περιλαμβάνει τις κατευθύνσεις του Ειδικού Πλαισίου για τη χωρική οργάνωση της βιομηχανίας σε περιφερειακό και νομαρχιακό επίπεδο, προβλέπεται ότι «...Η Βοιωτία είναι ισχυρός βιομηχανικός πόλος ολοκληρωμένου χαρακτήρα, με μονάδες μητροπολιτικής χωροθέτησης καθώς και μεγάλες μονάδες βαριάς βιομηχανίας ... Η παρουσία και των τριών βασικών Συμπλεγμάτων 1, 2 και 3 αποτελεί παράγοντα πολλαπλασιαστικών επιπτώσεων σε κλίμακα που υπερβαίνει τα νομαρχιακά ενδιαφέροντα, και πρέπει να διατηρηθεί/αξιοποιηθεί... Χωροταξικό πρότυπο της βιομηχανίας: Με τη σημαντική εξαίρεση του βιομηχανικού πόλου των Άσπρων Σπιτιών και του μεταλλευτικού πόλου της Λάρυμνας, που επεκτείνεται και στο Νομό Βοιωτίας, η βιομηχανία συγκεντρώνεται στο ΝΔ τμήμα του νομού, που εμπίπτει στη ΜΠΑ και στην περιφερειακή ζώνη μεταποίησης Θήβας - Οινοφύτων - Χαλκίδας, δηλ. εντάσσεται σε υπερ-νομαρχιακές χωρικές ενότητες. Στην περιοχή αυτή πρέπει να ασκηθούν πολιτικές ελέγχου και εξυγίανσης, όπως προδιαγράφεται στις περιφερειακές κατευθύνσεις, ενώ θα απαιτηθεί λεπτομερής σχεδιασμός χρήσεων γης...». Τέλος, με την απόφαση 1712/70133/13.6-25.7.2012 της Γενικής Γραμματέως της Α.Δ. Θεσσαλίας - Στερεάς Ελλάδος (ΑΠΠ 247) εγκρίθηκε το Γενικό Πολεοδομικό Σχέδιο της Δημοτικής Ενότητας Θηβαίων του Δήμου Θηβαίων, το οποίο για τις περιοχές οικιστικής ανάπτυξης (ΠΟΑ) προβλέπει, πλην άλλων, υποδοχείς βιομηχανίας για εξυγίανση ΒΙΠΑ (ΠΟΑ 4.2 και ΠΟΑ 4.3.), οι οποίοι αφορούν υπάρχουσες άτυπες ζώνες βιομηχανικής συγκέντρωσης για τις οποίες προτείνονται πολιτικές εξυγίανσης / εξυπηρέτησης και αναβάθμισης των υποδομών τους. Σύμφωνα με το ΓΠΣ δημιουργούνται δύο τέτοιοι υποδοχείς στην περιοχή «Χάλκος» (ΠΟΑ 4.2) και στην επίμαχη περιοχή «Χαραϊντίνι» (ΠΟΑ 4.3), η οποία αναφέρεται ως υποδοχέας σημαντικής άτυπης μέσης όχλησης νότια της πόλης της Θήβας επί του άξονα της Παλαιάς Εθνικής Οδού (Π.Ε.Ο.) Θήβας - Ελευσίνας, για τους ως άνω δε υποδοχείς ως κλαδική κατεύθυνση ακολουθείται το Ειδικό Πλαίσιο για τη Βιομηχανία και ως βαθμός όχλησης ορίζεται η μέση και χαμηλή όχληση με εξαίρεση μονάδες του Παραρτήματος ΙΙ της Υ/Α 15393/2332 (ΦΕΚ 1022/2002). Στην παρ. ΣΤ του ανωτέρω ΓΠΣ, η οποία φέρει τον τίτλο «Γενικές και Μεταβατικές διατάξεις», ορίζεται ότι «1...2. Σε όλες τις ζώνες του ΓΠΣ υφιστάμενες νόμιμα δραστηριότητες που η χρήση τους δεν είναι συμβατή με τις προβλεπόμενες από το ΓΠΣ χρήσεις

παραμένουν, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στην παρούσα απόφαση. Επιτρέπεται η ανανέωση της άδειας λειτουργίας τους, ο εκσυγχρονισμός των εγκαταστάσεων, οι επισκευές κ.λπ. και η επέκτασή τους εντός των ορίων των αδειοδοτημένων γηπέδων τους, όπως αυτά υφίστανται την ημέρα δημοσίευσης της παρούσας απόφασης. Για τις δραστηριότητες μέσης και χαμηλής όχλησης τίθεται ως προϋπόθεση ότι το επίπεδο όχλησης δεν θα υπερβεί το επίπεδο μέσης όχλησης...». Ενόψει των ανωτέρω, ανεξαρτήτως δε του ζητήματος αν παραδεκτώς προβάλλεται κατά της πράξης χορήγησης άδειας λειτουργίας ο προαναφερθείς λόγος ακυρώσεως με έρεισμα τις χρήσεις γης της περιοχής, αφού κατ'ουσίαν πλήττει την προ εικοσαετίας εγκατάσταση της μονάδας στην προαναφερθείσα θέση καθώς και την ισχύουσα ΑΕΠΟ του έτους 2014, πάντως, σύμφωνα και με όσα προεκτέθηκαν (ανωτ. σκ. 17), ο λόγος αυτός ακυρώσεως, με τον οποίο αμφισβητείται η νομιμότητα της προσβαλλόμενης άδειας λειτουργίας ως προς τη δυνατότητα συνέχισης της χρήσης της βιομηχανικής μονάδας της παρεμβαίνουσας, είναι απορριπτέος ως αβάσιμος, διότι με τις προβλέψεις, τις κατευθύνσεις και τις ρυθμίσεις των ανωτέρω σχεδίων χωροταξικού και πολεοδομικού σχεδιασμού παρέχεται η δυνατότητα συνέχισης της επίδικης χρήσης στο υφιστάμενο γήπεδο.

20. Επειδή, στο άρθρο 6 (παρ. 4) του ν. 4014/2011, το οποίο καθορίζει τη διαδικασία τροποποίησης ΑΕΠΟ, ορίζεται ότι «Στις περιπτώσεις όπου δεν απαιτείται η υποβολή νέας ΜΠΕ, η νέα ΑΕΠΟ εκδίδεται από τον Γενικό Διευθυντή της αρμόδιας περιβαλλοντικής αρχής ή, σε απουσία αυτού, από τον ιεραρχικά προϊστάμενο του». Περαιτέρω, υπό τα εκτεθέντα δεδομένα της υπόθεσης, δηλαδή την υποβολή αίτησης θεραπείας από την παρεμβαίνουσα για την τροποποίηση του όρου που αφορούσε τη συχνότητα μετρήσεων των εκπομπών μολύβδου, ορθώς κρίθηκε από την περιβαλλοντική αρχή ότι δεν απαιτείτο η υποβολή ΜΠΕ, προκειμένου να εγκριθεί η τροποποίηση αυτή και, ως εκ τούτου, αρμοδίως εκδόθηκε η β' προσβαλλόμενη απόφαση από τη Γενική Διευθύντρια Περιβαλλοντικής Πολιτικής του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας, δυνάμει του ανωτέρω άρθρου 6 (παρ. 4) του ν. 4014/2011. Συνεπώς, ο προβαλλόμενος με το δικόγραφο προσθέτων λόγων ακυρώσεως λόγος, κατά τον οποίο η 101004/16.6.2016 πράξη (β' προσβ/νη) εκδόθηκε αναρμοδίως, διότι από το άρθρο 5 (παρ. Α' και Δ') της κ.υ.α. 201/5.1.2016 του Υπουργού και του Αναπληρωτή Υπουργού ΥΠΕΝ (Β' 6) δεν παρέχεται εξουσιοδότηση στους προϊσταμένους των Γενικών Διευθύνσεων για την έγκριση ή την τροποποίηση αποφάσεων έγκρισης περιβαλλοντικών όρων, είναι απορριπτέος, διότι εν μέρει στηρίζεται στην εσφαλμένη προϋπόθεση ότι η β' προσβαλλόμενη εκδόθηκε δυνάμει της ανωτέρω κ.υ.α. Κατά τα λοιπά ο ίδιος λόγος είναι αβάσιμος και, επομένως, πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό του.
21. Επειδή, προβάλλεται περαιτέρω ότι οι β' και γ' προσβαλλόμενες πράξεις είναι παράνομες και ακυρωτέες, αφενός, διότι μη νομίμως επέτρεψαν μετρήσεις

μολύβδου 2 φορές το έτος σε περίπτωση δραστηριότητας με ιστορικό περιβαλλοντικών παραβάσεων, ενώ η προβλεπόμενη στο σχετικό εγχειρίδιο BAT Reference Document (BREF) είναι η ελάχιστη προβλεπόμενη και όχι η ενδεικνυόμενη και, αφετέρου, διότι οι ως άνω προσβαλλόμενες μη νομίμως παρέλειψαν να επανακαθορίσουν τα ανώτατα όρια εκπομπής σκόνης. Η παρεμβαίνουσα υποστηρίζει, αντικρούοντας το πρώτο σκέλος του λόγου ακυρώσεως, ότι η τροποποίηση του όρου 4.7.2 της ΑΕΠΟ του 2014 στηρίζεται στο νόμο και ειδικότερα στην οδηγία 2010/75/ΕΕ, στην εκτελεστική απόφαση της Επιτροπής 2016/1032 και στην κ.υ.α. 36060/1155/Ε.103/2013 (Β΄ 1450) και ως προς το δεύτερο σκέλος ισχυρίζεται ότι ο λόγος είναι απαράδεκτος ως εκπρόθεσμος, διότι το όριο της σκόνης καθορίσθηκε με την ΑΕΠΟ του έτους 2014 και η προθεσμία για την άσκηση αίτησης ακυρώσεως κατά της ΑΕΠΟ έχει εκπνεύσει, η δε Διοίκηση (ΔΙΠΑ/ΥΠΕΝ) στο έγγραφο των απόψεων προς το Δικαστήριο εκθέτει ότι η συχνότητα μετρήσεων του μολύβδου έχει καθοριστεί νομίμως, όπως προκύπτει από τα ανωτέρω νομοθετήματα, αλλά και από τη συχνότητα των μετρήσεων που έχει καθοριστεί για άλλες επιχειρήσεις του συγκεκριμένου κλάδου.

22. Επειδή, με την 101004/16.6.2016 (β΄ προσβαλλόμενη) απόφαση της Γενικής Διευθύντριας Περιβαλλοντικής Πολιτικής τροποποιήθηκε, κατ'επίκληση των διατάξεων του ν. 4014/2011, ο περιβαλλοντικός όρος που αφορούσε τη συχνότητα μετρήσεων εκπομπών μολύβδου, ο οποίος είχε καθοριστεί με την 163270/25.8.2014 ΑΕΠΟ (Κεφ. Β΄ πίνακας 4.7.2). Ειδικότερα, τροποποιήθηκε ο πίνακας του όρου 4.7.2. του κεφαλαίου Β της ανωτέρω ΑΕΠΟ, ως προς τη συχνότητα μετρήσεων εκπομπών μολύβδου ως εξής «...Μόλυβδος και ενώσεις του (ως Pb) mg/Nm³ 5 0,5–8 ώρες δύο φορές/έτος...» περαιτέρω δε ορίσθηκε ότι κατά τα λοιπά ισχύει η 163270/25.08.14 ΑΕΠΟ. Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι η ΑΕΠΟ τροποποιήθηκε μόνον ως προς τον ανωτέρω όρο. Το γεγονός δε ότι στον αντικατασταθέντα πίνακα 4.7.2 του Κεφ. Β΄ της ΑΕΠΟ του έτους 2014 επαναλαμβάνονται και λοιποί όροι που τέθηκαν με την εν λόγω ΑΕΠΟ, στους οποίους περιλαμβάνεται και η οριακή τιμή της εκπεμπόμενης σκόνης, δεν καθιστά τον τελευταίο αυτό όρο περιεχόμενο της ανωτέρω 101004/16.6.2016 απόφασης, η οποία ρητώς αναφέρει ότι τροποποιεί τον όρο της ΑΕΠΟ «ως προς τη συχνότητα μετρήσεων εκπομπών μολύβδου». Περαιτέρω, όπως προκύπτει από το προοίμιό της, η ανωτέρω β΄ προσβαλλόμενη πράξη εκδόθηκε, κατ'αποδοχήν αιτήσεως θεραπείας της παρεμβαίνουσας και των όσων εκτίθενται στο σχετικό τεχνικό υπόμνημα, με τις ακόλουθες αιτιολογίες: "... α) η δειγματοληψία για τα βαρέα μέταλλα (μόλυβδος Pb) διενεργείται με διακριβωμένο εξοπλισμό και διαρκεί 0,5-8 ώρες, το δείγμα αποστέλλεται σε διαπιστευμένα κατά EN ISO/IEC 17025:2005 εργαστήρια του εξωτερικού και τα αποτελέσματα των αναλύσεων είναι έτοιμα σε τριάντα (30) ημέρες. β) βάσει της παραγράφου 2.1.γ του 6ου Μέρους «Παρακολούθηση Εκπομπών» του Παραρτήματος VI «Τεχνικές διατάξεις για

τις μονάδες αποτέφρωσης και συναποτέφρωσης αποβλήτων» της σχετικής ΚΥΑ η συχνότητα μετρήσεων εκπομπών μολύβδου (βαρέων μετάλλων) καθορίζεται σε τουλάχιστον δύο μετρήσεις ετησίως, ενώ για το πρώτο δωδεκάμηνο απαιτούνται τέσσερις μετρήσεις. γ) βάσει της παραγράφου 11.4 του Τελικού Προσχεδίου (Final Draft)/Οκτώβριος 2014) του Κείμενου Αναφοράς της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για τις Βέλτιστες Διαθέσιμες Τεχνικές των βιομηχανιών μη σιδηρούχων μετάλλων (Non - Ferrous Metal Industries) η ελάχιστη συχνότητα μέτρησης εκπομπών μολύβδου και ενώσεων αυτού καθορίζεται σε μία μέτρηση ετησίως". Εξάλλου, στην κ.υ.α.

36060/1155/Ε.103/2013 «Καθορισμός πλαισίου κανόνων, μέτρων και διαδικασιών για την ολοκληρωμένη πρόληψη και τον έλεγχο της ρύπανσης του περιβάλλοντος από βιομηχανικές δραστηριότητες, σε συμμόρφωση προς τις διατάξεις της οδηγίας 2010/75/ΕΕ περί βιομηχανικών εκπομπών...» (Β´ 1450) και ειδικότερα στο Παράρτημα VI-Μέρος 6 παρ. 2 αναφέρεται ότι «2.1. Εκτελούνται οι κατωτέρω μετρήσεις που αφορούν ατμοσφαιρικές ρυπαντικές ουσίες: α) ... γ) τουλάχιστον δύο μετρήσεις ετησίως των βαρέων μετάλλων ...κατά το πρώτο όμως δωδεκάμηνο λειτουργίας εκτελείται μία μέτρηση τουλάχιστον ανά τρίμηνο». Περαιτέρω, όπως επισημαίνει η Διεύθυνση Περιβαλλοντικής Αδειοδότησης στο οικ.3849/25.1.2017 έγγραφό της προς το Δικαστήριο, «... η μείωση της συχνότητας των διενεργούμενων μετρήσεων σε καμία περίπτωση δεν απαλλάσσει την εταιρεία από την υποχρέωση τήρησης της καθορισμένης οριακής τιμής (μέση τιμή περιόδου δειγματοληψίας ελάχιστης διάρκειας 30 λεπτών και μέγιστης διάρκειας 8 ωρών) σε καθημερινή βάση και οποτεδήποτε ελεγχθεί». Ενόψει των ανωτέρω, η β´ προσβαλλόμενη είναι νομίμως και επαρκώς αιτιολογημένη, ο περί του αντιθέτου δε λόγος ακυρώσεως είναι απορριπτέος ως αβάσιμος κατά το μέρος που πλήττει τον καθορισθέντα με αυτήν όρο για τη συχνότητα των μετρήσεων εκπομπών μολύβδου. Εξάλλου, ο ίδιος λόγος ακυρώσεως, καθ'ο μέρος προβάλλεται με αυτόν ότι μη νομίμως και αναιτιολόγητα με τις β´ και γ´ προσβαλλόμενες πράξεις δεν επανακαθορίστηκε ο περιβαλλοντικός όρος που αφορούσε τα ανώτατα όρια της εκπεμπόμενης σκόνης, είναι απορριπτέος, ως απαράδεκτος, διότι πλήττει περιβαλλοντικό όρο ο οποίος δεν καθορίστηκε με την ανωτέρω 101004/16.6.2016 απόφαση (β´ προσβαλλόμενη), αλλά είχε επιβληθεί με την ΑΕΠΟ του έτους 2014, η οποία δεν προσβάλλεται με την υπό κρίση αίτηση ούτε μπορεί να θεωρηθεί ως συμπροσβαλλόμενη, δεδομένου ότι η αίτηση ακυρώσεως κατ'αυτής θα ήταν απορριπτέα ως εκπρόθεσμη.

23. Επειδή, προβάλλεται ότι οι β´ και γ´ προσβαλλόμενες πράξεις είναι ακυρωτέες, διότι αντιβαίνουν στις Βέλτιστες Διαθέσιμες Τεχνικές της οδηγίας 2010/75/ΕΕ ως προς τη συχνότητα των μετρήσεων μολύβδου και περαιτέρω ότι είναι αναιτιολόγητες, διότι επιτρέπουν την εκπομπή σκόνης σε τετραπλάσια όρια από τις ΒΔΤ. Ο λόγος αυτός ακυρώσεως κατά το πρώτο σκέλος είναι απορριπτέος ως αβάσιμος, διότι ως προς τη συχνότητα

- μετρήσεων μολύβδου η β΄ προσβαλλόμενη, όπως προκύπτει από τις προπαρατεθείσες αιτιολογίες της, εκδόθηκε βάσει του Τελικού Προσχεδίου (Final Draft)/Οκτώβριος 2014) του Κείμενου Αναφοράς της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για τις Βέλτιστες Διαθέσιμες Τεχνικές των βιομηχανιών μη σιδηρούχων μετάλλων (Non - Ferrous Metal Industries), εν συνεχεία δε, όπως εκθέτει η Διοίκηση στο έγγραφο των απόψεων, εκδόθηκε και η εκτελεστική απόφαση 2016/1032 της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, η οποία επιβεβαιώνει την νομιμότητα και ορθότητα της πράξης ως προς τον περιβαλλοντικό όρο που αφορά τις μετρήσεις του μολύβδου. Εξάλλου, ο ανωτέρω λόγος ακυρώσεως κατά το μέρος που αφορά τον περιβαλλοντικό όρο που αναφέρεται στις εκπομπές σκόνης είναι απορριπτέος ως απαράδεκτος, διότι δεν πλήττει τις προσβαλλόμενες πράξεις, αλλά την ΑΕΠΟ του έτους 2014, με την οποία καθορίσθηκε ο όρος αυτός.
24. Επειδή, προβάλλεται περαιτέρω ότι οι β΄ και γ΄ προσβαλλόμενες πράξεις είναι αναίτιολόγητες και πρέπει να ακυρωθούν, διότι οι εκπομπές μολύβδου μπορούν να επηρεάσουν το έδαφος και το υπέδαφος. Ο λόγος αυτός είναι ακυρώσεως είναι απορριπτέος ως αβάσιμος, δεδομένου ότι ο επίμαχος όρος τέθηκε από τη Διοίκηση με βάση τους σχετικούς ορισμούς της νομοθεσίας, η δε συχνότητα των μετρήσεων του μολύβδου αυτοτελώς δεν επηρεάζει, από τη φύση της, τη ρύπανση του εδάφους.
25. Επειδή, κατά της γ΄ προσβαλλομένης (απόρριψη αναφοράς της αιτούσας) προβάλλεται ότι η επίκληση στην πράξη αυτή και στο έγγραφο των απόψεων της Διοίκησης της εκτελεστικής απόφασης 2016/1032/ΕΕ μετά την έκδοση της β΄ προσβαλλομένης, δεν μπορεί να αιτιολογήσει την απόρριψη του αιτήματος. Όπως, όμως, προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου, η γ΄ προσβαλλόμενη μνημονεύει την ανωτέρω εκτελεστική απόφαση της Ε.Ε. προς επίρρωση της ορθότητας της αιτιολογίας της β΄ προσβαλλομένης για την τροποποίηση του επίμαχου περιβαλλοντικού όρου, η οποία, κατά τα εκτεθέντα, στηρίχθηκε στην παρ. 11.4 του Τελικού Προσχεδίου (Final Draft)/Οκτώβριος 2014) του Κείμενου Αναφοράς της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για τις Βέλτιστες Διαθέσιμες Τεχνικές των βιομηχανιών μη σιδηρούχων μετάλλων. Επομένως, ο ανωτέρω λόγος ακυρώσεως είναι αβάσιμος και πρέπει να απορριφθεί.
26. Επειδή, με την οικ.201/8.1.2016 κοινή απόφαση του Υπουργού και του Αναπληρωτή Υπουργού Περιβάλλοντος και Ενέργειας (Β΄ 6), εξουσιοδοτήθηκαν όργανα της Κεντρικής Υπηρεσίας του Υπουργείου να υπογράφουν διάφορες πράξεις με «εντολή Υπουργού». Στο άρθρο 6 της ανωτέρω κ.υ.α. ορίζεται ότι «Στους Προϊσταμένους των Διευθύνσεων του Υπουργείου αρμοδιότητάς του Υπουργού και του Αναπληρωτή Υπουργού, καθώς και των Διευθύνσεων των οποίων οι αρμοδιότητες ασκούνται παράλληλα από τον Υπουργό και τον Αναπληρωτή Υπουργό, παρέχεται η εξουσιοδότηση υπογραφής «Με εντολή Υπουργού» και «Με εντολή Αναπληρωτή Υπουργού», αποφάσεων, εγγράφων και λοιπών διοικητικών

- πράξεων σε θέματα της Διεύθυνσης τους που αφορούν σε: 1... 20. Παροχή στοιχείων και πληροφοριών σε θέματα της αρμοδιότητάς τους, κατ' εφαρμογή του άρθρου 5 του Ν. 2690/1999 ... 21. Απαντήσεις σε αναφορές παραπόνων πολιτών...", κατά δε το άρθρο 5 της ίδιας κ.υ.α. στους Προϊσταμένους των Γενικών Διευθύνσεων σε θέματα που αφορούν σε «1...2. Απαντήσεις σε αιτήματα επανεξέτασης ή αναφορές παραπόνων ή παραλείψεων υπηρεσιακών οργάνων του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας, για τα οποία έχει ήδη απαντήσει η αρμόδια Διεύθυνση. 3. Έγγραφα αρμοδιότητας περισσότερων του ενός Προϊσταμένων Διευθύνσεων ...». Όπως εκτέθηκε, η αιτούσα υπέβαλε στη Γενική Διεύθυνση Περιβαλλοντικής Πολιτικής «αναφορά-αίτηση θεραπείας», με κοινοποίηση και σε άλλες αρμόδιες υπηρεσίες (ΣΕΠΔΕΜ, Δ/ση Περιβάλλοντος της Α.Δ. Θεσσαλίας - Στερεάς Ελλάδος, Δ/ση Ανάπτυξης Π.Ε. Βοιωτίας), με την οποία παραπονέθηκε για την έκδοση της β' προσβαλλομένης ως προς την τροποποίηση του όρου για τις μετρήσεις μολύβδου καθώς και για την οριακή τιμή της εκπεμπόμενης σκόνης, που είχε καθοριστεί με την ΑΕΠΟ. Με βάση, επομένως, το περιεχόμενο της ανωτέρω «αναφοράς - αίτησης θεραπείας», το οποίο δεν απευθύνθηκε στο όργανο που είχε εκδώσει την β' προσβαλλόμενη, καθώς και τις ανωτέρω διατάξεις της οικ.201/8.1.2016 κ.υ.α. αρμοδίως απάντησε στα παράπονα της αιτούσας ο Αναπληρωτής Διευθυντής της ΔΙΠΑ/ΥΠΕΝ με την έκδοση της γ' προσβαλλομένης, διότι η εν λόγω «αναφορά-αίτηση θεραπείας» αφορούσε θέματα υπαγόμενα στην αρμοδιότητα της Διεύθυνσης Περιβαλλοντικής Αδειοδότησης του ΥΠΕΝ. Συνεπώς, ο λόγος ακυρώσεως, που προβάλλεται με το δικόγραφο προσθέτων λόγων, κατά τον οποίο με την προαναφερθείσα κ.υ.α. δεν παρέχεται εξουσιοδότηση υπογραφής στους προϊσταμένους των Διευθύνσεων για την έκδοση ή τροποποίηση ΑΕΠΟ ή την ανάκλησή τους κατ'αποδοχήν αίτησης θεραπείας ή η απόρριψη της τελευταίας, είναι αβάσιμος και πρέπει να απορριφθεί.
27. Επειδή, κατόπιν των ανωτέρω πρέπει να απορριφθεί η κρινόμενη αίτηση, όπως συμπληρώθηκε με δικόγραφο προσθέτων λόγων, και να γίνει δεκτή η ασκηθείσα παρέμβαση.